కీర్తి కిరీటం

అజీజ్

"ఇక్కడ ఆపు!"

బిల్డింగ్ మెయిన్ గేటుముందు ఆగింది టాక్సీ.

నళిని బాక్ సీట్లోంచి దిగి, మీటర్ బిల్లు చెల్లించి, మూసివున్న గేటు తోసింది. గేటు పక్కనే పిట్టగోడలో బిగించి వుంది ఓ పాలరాతి నేమ్ ప్లేట్.

రమాదేవి (రచయిత్రి) నల్లని అక్షరాలు మెరుస్తున్నాయి దానిమీద.

విశాలమైన కాంపౌండ్ దాటి, మూసీ వున్న ఇంటి ముఖద్వారాన్ని సమీపించి, కాలింగ్ బెల్ వత్తింది నళిని. రెండు నిమిషాల తరవాత తలుపు తెరుచుకుంది. ముతకరకం చీరలో వున్న ఆ స్త్రీని నళిని, అదివరకు ఆ ఇంట్లో యెన్నడూ చూళ్ళేదు.

"ఆంటీ వున్నారా ఇంట్లో?"

"ఉన్నారు. పైన పడగ్గదిలో!" జవాబిచ్చిందా స్త్రీ.

"ఎవరు నువ్వు? రత్నమ్మ ఎక్కడ?" అడిగింది నళిని.

"నేను కొత్త మనిషినమ్మా! రత్నమ్మను అమ్మగారు పనిలోంచి తీసేశారట. నా పేరు పంకజం!"

"అలాగా!" అంటూ హాల్లో అడుగుపెట్టి "కోమీ కాషీ ఎక్కడ?" అడిగింది నళిని.

"పైనే!"

సాలోచనగా తలూపుతూ మెట్లవైపు నడిచింది నళిని. ఆ ఇంట్లో యెటు చూసినా భారత, జపనీస్ దేశాల సంయుక్త అలంకరణ కొట్టవచ్చినట్టు కనిపిస్తుంది. పైన వరసగా మూడు గదులున్నాయి. మూడో గదిలోనే రమాదేవి పడగ్గది వుంది.

నళిని మెట్లెక్కి చివరి మెట్టుమీద కాలుపెడు తుండగా, రమాదేవి ముసలి జపాన్ సేవకురాలు కోమా కాషీ రెండో గదిలోంచి నోట్ బుక్ లాంటిదేదో పట్టుకుని, రమాదేవి పడగ్గది వున్న మొదటి గదిలోకి వెళుతూ కనిపించింది.

నళిని నిస్సంకోచంగా ఆమె వెనకే ఆ గదిలో అడుగు పెట్టింది. ఐతే, అప్పటికే ఆ సేవకురాలు పడగ్గదిలోకి ప్రవేశించడంవల్ల నళిని రాకను గమనించలేదు. అంతలో నళినికి పడగ్గదిలోంచి జపనీస్ భాషలో ఏదో అంటున్న రమాదేవి కంఠం వినిపించింది. దానికా సేవకురాలు ఏదో జవాబిచ్చి, ఆ గది తలుపు మూసి వెనుదిరిగింది. అప్పుడు పడిందామె దృష్టి నళినిమీద.

"ఓ....నళిని బేబీ! ఎపుడు వచ్చావ్?" అడిగింది వచ్చీరాని తెలుగులో.

"ఇప్పుడే. ఆంటీ నిద్రపోతున్నారా లోపల?" అడిగింది నళిని.

కోమీకాషీ తల అడ్డంతిప్పి, "లేదు....రాస్తున్నార్

....కూర్చో బేబీ" అంది చిట్టి కళ్ళు చికిలిస్తూ.

"అబ్బే, అవసరంలేదు. ఆంటీ పని ముగిసేవరకూ ఇక్కడే కూర్చుంటాను. తొందరేం లేదు" అంటూ సోఫాలో చతికిలబడి, రిస్టువాచీ చూసుకుంది నళిని. మధ్యాహ్నం మూడు గంటలు.

కామాక్షి తలూపి, వెళ్ళిపోయింది బైటికి.

టీపాయ్‌మీద ఓ వారపత్రికందుకుని, చెప్పులు విడిచి, పత్రిక పేజీలు తిరగేస్తూ సోఫాలో పడుకుంది నళిని. అప్పుడే పరికిణీలు, పావడలూ వదిలి, చీరలు కట్టడం నేర్చిన బొద్దుగా, అందంగా ఆకర్షణీయంగా వున్న ఆ అమ్మాయి ప్రఖ్యాత కేన్సర్ స్పెషలిస్టు శ్రీకాంత్ కూతురు.

సోఫాలో పడుకుని పత్రిక చదువుతూ అలాగే మగత నిదరలోకి జారిపోయింది నళిని. చేతుల్లోంచి పత్రిక జారి ఆమె ఛాతీమీద పడింది బోర్లించినట్టు....అదే క్షణంలో బిగ్గరగా మోగిన టెలిఫోన్ గణగణ శబ్దానికి ఆమె నిద్ర చెదిరి ఉలిక్కిపడి లేచికూర్చుంది!

ఆ టెలిఫోన్ రమాదేవి పడక గదిలో రైటింగ్ టేబిల్ మీదుంటుంది. నళిని కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి. ఆంటీ రానూ అక్కడే కూర్చునుంటే ఇంతసేపైనా రిసీవరందుకొ తడంలేదు? ఫోన్ ఆగకుండా మోగుతూనే వుంది. లేచి నిల్చుంది నళిని.

కొంపదీసి ఆంటీ నిద్రపోలేదు కదా? ఎంత మొద్దు నిద్రైనా ఫోన్ అలా మోగుతోంటే మెలకువరాదా? అనుకుంటూ గబగబ అటు నడిచింది. తలుపుమీద చెయ్యి వేసి లోనికి తోసింది. సరిగ్గా అదే సమయంలో ఫోన్ మోగడం ఆగిపోయింది!

"ఆంటీ!" అంటూ గదిలో అడుగుపెట్టింది నళిని.

లోపల యెవ్వరూ లేరు! మంచంమీదగానీ, తలుపు పక్క గోడకానించి వున్న టేబిల్ ముందుగానీ రమాదేవి లేదు! అప్పుడు పడింది నళిని దృష్టి టేబిల్ పైన తెరిచి పెట్టి వున్న లెటర్ పాడ్ మీద. మూత విప్పిన పెన్ను కూడా దానిమీదే వుంది. అంతక్రితం కామాక్షీ చేతిలో తాను చూసిన రైటింగ్ పాడ్ అదే!

విశాలమైన ఆ పడగ్గది కుడివైపు గోడమధ్య లతలు అల్లిన లావుపాటి కర్టెన్ వేలాడుతోంది. ఆ కర్టెన్ వెనక ఓ తలుపుంటుంది. ఆ తలుపు తెరిస్తే పైకెళ్ళ డానికి మెట్లు కనిపిస్తాయి. ఆ మెట్లెక్కి మీదికెళితే పైన మరోగదుంటుంది.

అదే రమాదేవి అసలు రైటింగ్ రూం! రాయాలన్న మూడ్ వచ్చినప్పుడామె ఆ గదిలోనే రోజుల తరబడి కూర్చుని రాస్తూ వుంటుంది. అందులో ప్రవేశించడాని కెవ్వరికీ అనుమతిలేదు. ఇంటి నౌఖర్లకు కూడా!

ఆంటీ బహుశా ఆ గదిలో వుందేమో, అనుకుంటూ అటు నడిచింది నళిని. పక్కనున్న టేబిల్ దాటిందో లేదో, ఒక్కసారి కొయ్యబారినట్టు ఆగిపోయింది! ఆమె కళ్ళముందు నేలమీద ఓ పక్కకు ఒరిగిపడుంది రమాదేవి! టేబిల్ దగ్గర కుర్చీ అడ్డం వుండటంవల్ల అంతవరకూ ఆమెను చూడలేకపోయింది నళిని.

పాపం రాస్తూ రాస్తూ అలసి, సొమ్మసిల్లి పడిపో యిందేమో, అనుకుంటూ రమాదేవిని సమీపించి కెవ్వు మంది నళిని!

2

రమాదేవి మెడంతా రక్తమయం!! నేలమీద ఎర్రని రక్తపు మడుగు!!!

ఆ దృశ్యం చూడగానే నళిని కళ్ళల్లో చీకట్లు కమ్మసాగాయి. స్పృహతప్పి కిందపడతానేమో అనుకుంటూ చటుక్కున నేలమీద కూర్చుంది. ఆ కూర్చోడంలో ఆమె కుడిచెయ్యి నేలమీద ఆనింది. అంతే!

ఆ చేతికేదో చల్లగా తగిలి, త్రుళ్ళిపడి చూసింది నళిని. ముందు ఆ వస్తువేమిటో సరిగ్గా అర్థంకాలేదామెకు. చేతిలోకి తీసుకుని అటూ ఇటూ తిప్పిచూశాక అర్థమైంది. కత్తెర!

పెద్దసైజు కత్తెర!!

ఐతే, అది పూర్తి కత్తెరకాదు. కత్తెరకు అటూ, ఇటూ కత్తుల్లాంటి రెండు పలుకు లుంటాయి. వాటిని కలుపుతూ మధ్యలో స్క్రూ వుంటుంది. దీని కవేమీ లేవు. కత్తిని పోలిన ఒకే ఒక కత్తెర పలుకు అది! దాని మధ్య స్క్రూ బిగించే రంధ్రం మాత్రం వుంది.

దాని పిడి అందమైన నగిషీలతో, తళతళ మెరిసే రంగు రంగుల రత్నాలు పొదిగి చాలా అందంగా కనిపిస్తోంది. నళిని గుండె గుభిల్లుమంది!!

చేతిలోని కత్తెరపలుకు ప్రాణం వున్న పాములా తోచి, విసిరేసింది నళిని. అది వెళ్ళి టేబిల్ కోడుకు తగిలి, దానికిందున్న చెత్తబుట్టలో పడిపోయింది.

భయభ్రాంతులతో నళిని కళ్ళల్లో మళ్ళీ కారుచీకట్లు కమ్ముకోసాగాయి. కిందపడకుండా యెడంచేతిని నేల కానించింది. అంతే! అరచేతికేదో జిగటగా తగిలి, ఉలిక్కిపడి చెయ్యి లాగేసుకుంది.

రక్తం! ఎర్రగా, జిగటగా అంటిన రక్తం!!

ఆమె నరాలన్నీ ఒక్కసారి జివ్వుమన్నాయి.

'అంటీ రక్తం!'

కరెంటు షాక్ తగిలినట్టు లేచి నిల్చుంది నళిని. అప్రయత్నంగా ఆమె కుడిచెయ్యి బ్లౌజు లోపలికి దూరి మడత పెట్టి వున్న కర్చీఫ్‌ను బైటికి లాగింది. గజగజ వణుకుతూ దాంతో యెడం చేతికంటిన రక్తాన్ని తుడవసాగింది. ఇంకా పూర్తిగా తుడపకముందే వెనక తలుపువద్ద అడుగుల శబ్దం విని, అదిరిపడి వెనుతిరిగి చూసింది!

గుమ్మంలో ఓ అపరిచితుడు నిల్చున్నాడు! యాభై, యాభై అయిదేళ్ళుంటాయతనికి. మామూలు ఒడ్డూపొడుగే అయినా, అంత వయసులోనూ పుష్టిగా, బలిష్టంగా కనిపిస్తున్నాడు. పల్చని జుత్తు. చురుకైన కళ్ళు. మెడలో టై కట్టుకోకుండా, పైన కోటు తొడుక్కున్నాడు.

అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది నళినికి తన చేతిలో రక్తపు రుమాలున్న సంగతి. దాన్ని యెక్కడ పారేద్దామా అని, బెదిరిన లేడిలా అటూ, ఇటూ చూడసాగింది.

"అమ్మాయ్! నిల్చున్న చోటినించి కదలక! అక్కడే వుండు" అంటూ గదిలో ప్రవేశించాడతను.

కిందపడున్న రమాదేవిని చూడగానే దిగ్భ్రమతో అతని నోరు తెరుచుకుంది!

అదే అదననుకుని చేతిలో వున్న రుమాలు జారవిడిచింది నళిని.

"అమ్మాయ్! ముందే చెప్పాను. కదలొద్దని. బుద్ధిగా నిల్చో!" అంటూ కింద కూర్చుని, రమాదేవి చెయ్యి ముట్టుకున్నాడతను,

ఎండిన గొంతుతో అతికష్టంమీద అడిగింది నళిని.

"ఆ....ఆంటీ....చనిపోయిందా?"

అతను పలకలేదు! లేచి నిల్చుని కాసేపాటు ను పరీక్షగా చూసి, "నువ్వు డాక్టర్ శ్రీకాంత్ కూతురివి కదూ?" అడిగాడు.

తలూపింది నళిని ఆశ్చర్యంగా! అదివరకతన్నెక్కడా చూసిన గుర్తులేదు. మరి తనగురించి ఎలా తెలుసతనికి?

"ఈ సమయంలో ఇక్కడేం చేస్తున్నావ్?"

"ఆంటీని చూట్టానికి వచ్చాను."

"ఎప్పుడు?"

"మూడు గంటలకు."

అతను చేతిగడియారం చూసుకుని, "ఇప్పుడు నాలుగున్నర అవుతోంది. ఇంతసేపూ ఏంచేస్తున్నావ్?" అడిగాడు కటువుగా.

జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్టు వివరించింది నళిని. అతను పిడికిలి బిగించి, గెడ్డంరాసుకుంటూ తీవ్రాలోచనలో పడిపోయాడు. కనిపించిందతనికి నేలమీద రుమాలు!

"నీదేనా అది?"

తలూపింది నళిని భయంగా.

"దానిమీద రక్తపు మరకలెలా వచ్చాయి?"

చెప్పింది నళిని వణికే స్వరంతో.

అతను ఇంకేదో అడగాలని నోరు తెరిచాడు. అంతే! తెరిచి వున్న కిటికీగుండా ఏదో రివ్వున దూసుకొచ్చి గదిలో పడింది. భయంతో కెవ్వుమంది నళిని! అతను మెరుపులా కిటికీని సమీపించి, తొంగిచూశాడు. అది ఇంటి వెనక తోట. యెవరూ లేరక్కడ! ఆ కిటికీకి లావుపాటి చువ్వలు బిగించి వున్నాయి.

అతను చటుక్కున వెనుదిరిగి, నేలమీదకి దిక్కులు

పారించాడు. ఓ మూల పడున్న రాయి కనిపించింది. "భయపడక! ఎవడో పోకిరీ కుర్రాడు కిందినించి రాయి విసిరి పారిపోయినట్టున్నాడు....

ఇక నా ప్రశ్నలకు సూటిగా జవాబులివ్వు. నువ్వు వచ్చినప్పుడు రమాదేవి బ్రతికేవుందా?"

"ఔను. ఆమె జపనీస్ భాషలో కామికాషితో ఏదో అనడం నా చెవులారా విన్నాను."

"అది రమాదేవి కంఠమేనని ఖచ్చితంగా చెప్ప గలవా?"

"ఔను. అందులో ఏమీలాటి సందేహంలేదు."

"లెటర్ పాడ్‌తో ఈ గదిలోకి వచ్చిన కామికాషీ ఎంతసేపుందిక్కడ?"

"అరనిమిషానికి మించి వుండదు. తరవాత, తలుపు దగ్గరగావేసి, నాతో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయింది."

"ఆ క్షణంనించీ నువ్వు బైట సోఫాలో వున్నా నంటున్నావ్?"

"ఔను. అరక్షణం కూడా ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు. పత్రిక తిరగేస్తూ కొద్దిగా కునుకు తీశానంతే!"

"నీ నిద్ర ఎటువంటిది?"

"నేను నిద్రపోలేగా? కేవలం కళ్ళు మూసుకు న్నాను."

"ఆ మగతలో ఎవ్వరైనా ఇటువచ్చివుంటే వెంటనే కళ్ళు తెరిచేదానివన్నమాట!"

"ఔను. చీమ చిటుకుమన్నా కళ్ళు తెరిచే అలవాటు నాది. మొదటిసారి ఫోన్ మోగగానే త్రుళ్ళిపడి లేచి కూర్చున్నాను."

"దీన్నిబట్టి బైటనించి ఎవ్వరూ లోపలకు రాలేదనీ

స్పష్టమౌతోంది. ఔనా?”

తలూపింది నళిని.

“కోమీకాక్షి తెచ్చిన లెటర్ పాడ్ ఇదేనా?” అడిగాడతను టేబిల్ మీదకి చూపుతూ.

తలూపింది నళిని.

లెటర్ పాడ్ కవర్ పేజీ తెరిచివుంది. కలం కూడా వుంది తెల్ల పేజీమీద. ఐతే ఏమీ రాయబడలేదు దానిపై. మరి దాన్ని ఎందుకు తెప్పించింది రమాదేవి? ఆలోచిస్తూ టేబిల్ కిందికి చూశాడతను. చెత్తబుట్ట పక్కన ఉండ చుట్టి పడున్న ఓ కాగితం కనిపించింది. జేబులోంచి రుమాలుతీసి, దాన్నందుకుని మడత విప్పాడు.

‘మిస్టర్ మూర్తీ’ అని ప్రారంభించి, సగం పేజీ వరకూ రాసిన ఉత్తరం అది.

ఆ పేరు చూడగానే చటుక్కున జ్ఞాపకంవచ్చింది నళినికి. సత్యనారాయణమూర్తి అనే అతను ఆమె ఫామిలీ లాయర్ అని!

“లాయర్‌కు రాయాలనే ఉద్దేశంతో ఉత్తరం ప్రారంభించి, మధ్యలో ఆపి, పేజీ చింపేసినట్టుంది. ఈ పేజీ లెటర్ పాడ్‌కు సంబంధించినదే అయుండాలి” అంటూ ఆ కాగితాన్ని తిరిగి వుండగా చుట్టి, యథాస్థానంలో కింద పడేశాడతను.

తరవాత నళినిని పరీక్షగా చూసి, “నువ్వు వచ్చినప్పుడు రమాదేవి సజీవంగానే వుంది. అప్పటినించీ గదిలో ఫోన్ మోగేవరకూ నువ్వు బైటే వున్నావ్. యెవ్వరూ ఇటు రావడంగానీ, గదిలోంచి బైటికెళ్ళడంగానీ, జరగలేదు. దీన్నిబట్టి పోలీసులేమనుకుంటారో తెలుసా?”

"ఏమనుకుంటారు?"

"రమాదేవిని నువ్వే చంపావని!"

నళిని రోమాలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి భయంతో.

"ఈ గదిలోకి రావడానికి మరో మార్గం ఏదైనా వుందా?" అడిగాడతను ఆలోచిస్తూ.

హఠాత్తుగా జ్ఞాపకం వచ్చింది నళినికి. "ఆఁ, వుంది! అదుగో, ఆ గోడకు వేళ్ళాడుతున్న కర్టెన్ వెనక ఓ తలుపుంది. అది తెరిస్తే మెట్లు కనిపిస్తాయి. ఆ మెట్లెక్కితే పైన ఓ గది వస్తుంది. అదే ఆంటీ అసలు రైటింగ్ రూం! అందులో కూర్చునే ఆమె రచనలు చేస్తుంది!"

అతను క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా ఆ కర్టెన్ వైపు వెళ్ళి, చేత్తో దాన్ని తొలగించి చూశాడు. కనిపించింది. తలుపు మూసివుంది! అంతేకాదు, గడియ బిగించి తిక్కడు బరువు తాళం వేసివుంది.

సడన్‌గా ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చినట్టు చేతిగడియారం చూసుకున్నాడతను. "మై గాడ్! కేవలం ఐదు నిమిషాలే వుంది. ఐదు నిమిషాల్లో ఓ వ్యక్తి ఇక్కడికి రాబోతున్నాడు."

"ఎవరు?"

"పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్!"

"ఇన్‌స్పెక్టరా!?"

"ఔను. సరిగ్గా ఐదు గంటలకు రమాదేవిని కలుసుకోడానికి ఓ పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్ యిక్కడికి రాబోతున్నాడని నాకు బాగా తెలుసు. ఇప్పుడు చెప్పు. ఆత్మ సాక్షిగా నిజం చెప్పాలి. హత్య నువ్వు చెయ్యలేదా?"

"లేదు. నమ్మండి. భగవంతుడి సాక్షిగా చెబుతున్నాను."

"మనిషి మొహంచూసి, ఆ మనిషి మన సత్యాన్ని అంచనావేసే నైపుణ్యం వుంది నాకు. నిన్ను చూస్తోంటే, హత్య చెయ్యాలేదనే అనిపిస్తోంది. ఇప్పుడు నిన్ను కాపాడటానికి ఏదో ఒక మార్గం అన్వేషించక తప్పదు" అంటూ గబగబ గదంతా గాలించసాగాడతను.

కనిపించింది తాళంచెవి బల్లసొరుగులో కాగితాల మధ్య! అతని కళ్ళు మెరిశాయి. దాంతో కర్టెన్ వెనక వున్న తలుపు తాళంతీసి, తిరిగి ఆ తాళాన్ని కొక్కానికి వేసి, తలుపు బార్లా తోసి, జేబు రుమాలుతో దాని మీద పడ్డ తన వేలిముద్రల్ని శుభ్రంజేసి, తాళంచెవిని తిరిగి టేబిల్ సొరుగులో పడేసి మూసేశాడు.

తరవాత, కిందపడున్న రుమాలు చూపుతూ, "తక్షణం దాన్ని పక్క గదిలోకి తీసికెళ్ళి కాల్చి, బూడిద అరాక, చెత్తబుట్టలో పడెయ్. సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ రావడానికింకా మూడు నిమిషాలే వున్నాయి" అంటూ లైటర్ తీసి అందించాడు.

నళిని వణికేచేత్తో రుమాలూ, లైటర్ అందుకుని, పక్క గదిలోకి నడిచింది. రుమాలు నేలమీద పెట్టి అంటిస్తే మరక పడుతుంది. అందుకని, ఓ కొస పట్టుకుని, లైటర్ వెలిగించి అంటించింది. రుమాలు కాలి అరిపోయాక, ఆ బూడిదను ఓ మూల వున్న చెత్తబుట్టలో పడేసింది.

ఆదే సమయంలో పడగ్గదిలో టెలిఫోన్ నెంబర్ తిప్పుతున్న చప్పుడైంది. ఆ తరవాత ఆ వ్యక్తి కంఠం వినిపించింది. "హలో, పోలీస్ హెడ్‌క్వార్టర్స్! నేను

రచయిత్రి రమాదేవి ఇంటినించి మాట్లాడుతున్నాను. ఆమె హత్య చెయ్యబడింది....."

తడబడే అడుగులతో ఆ గదిలోకి నడిచింది నళిని. అప్పుడే అతను రిసీవర్ రెస్టుమీదుంచి, రైటింగ్ రూం వైపు నడుస్తున్నాడు. రెండు నిమిషాల తరువాత వెంటనే పడగ్గదిలోకి వచ్చేశాడు.

"ఆ గదిలో కిటికీలు లేవు. ఐతే, కిటికీని పోలిన ఓ వెంటిలేటర్ మాత్రం వుంది. పోలీసులొచ్చి నిన్ను ప్రశ్నిస్తే ఈ విషయాలేవీ చెప్పకూడదు. హంతకుడు ఆ వెంటిలేటర్ గుండానే రైటింగ్ రూంలోకి దూకి, మెట్లు దిగి, తెరిచివున్న తలుపుగుండా ఈ గదిలోకి ప్రవేశించి, రమాదేవిని చంపేసి, నిశ్శబ్దంగా అదే దారిన వెళ్ళిపోయుంటాడనుకుంటారు వాళ్ళు.

నువ్వు సోఫాలో పడుకుని, పత్రిక చదువుతూ నిద్ర పోవడంవల్ల లోపల యెటువంటి శబ్దమూ వినలేక పోయావు. అర్థమైందా? అలాగే చెప్పాలి. నిన్ను కాపాడాలనే ఉద్దేశంతోనే ఇటువంటి తీవ్రమైన రిస్కు తీసుకుంటున్నాను.

పోలీసులకు భయపడి నిజం చెప్పావంటే, నేరస్తులకు సహకరించావనే నేరం మీద నీతోబాటు నన్నూ లాకప్‌లో పడేస్తారు జాగ్రత్త!"

తలూపింది నళిని యాంత్రికంగా. ఆ సమయంలో ఆ వ్యక్తి తనను కాపాడటానికి వచ్చిన ఆపద్బాంధవుడిలాగే కనిపించాడామెకు. "ఇంతకీ మీరెవరో తెలుసుకో వచ్చా?" అడిగింది కుతూహలాన్ని అపుకోలేక.

"నా పేరు రామారావు! ప్రైవేట్ ఇన్వెస్టిగేటర్ని! రిటైర్డు పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్ని! పాతికేళ్ళు పోలీస్ డిపార్టు

మెంట్లో పనిజేసి, పెన్షన్ పుచ్చుకున్నాక, ప్రైవేట్ ఇన్వెస్టిగేటర్ వృత్తి ప్రారంభించాను....” అతని మాట పూర్తికాకముందే వెనక అడుగుల చప్పుడు విని, ఉలిక్కి పడి వెనుతిరిగింది నళిని.

యూనిఫాంలో వున్న పోలీ సబిన్స్పెక్టర్!

రామారావుని చూడగానే అతని కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి. “హలో సార్! మీరెలా వచ్చారిక్కడికి?” అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

రామారావు నవ్వి—“నడుస్తూ వచ్చాను. బహుశా మీరు రమాదేవిని కలుసుకోడానికి వచ్చారనుకుంటాను” అన్నాడు.

తలూపాడు సబిన్స్పెక్టర్.

“సారీ, ఇక ఎన్నడూ ఆమెని మీరు కలుసుకోలేరు.”

“ఏం?”

వేలితో నేలమీదికి చూపాడు రామారావ్. సబిన్స్పెక్టర్ నాలుగడుగులు ముందుకు వేసి, రమాదేవి శవాన్ని చూసి కొయ్యబారిపోయాడు. “మై.... గాడ్! ఎలా జరిగింది?”

సరిగ్గా అదే సమయంలో బైట పోలీస్ ఫ్లైయింగ్ స్క్వాడ్ సైరన్ వినిపించింది వారికి!

3

అజానుబాహులైన ఓ ఇన్స్పెక్టర్, సార్జంట్, కానిస్టేబుళ్ళు, పోలీస్ డాక్టర్, ఫోటోగ్రాఫర్, ఫింగర్ ప్రింట్ ఎక్స్పర్టు బిలబిల వచ్చారు లోనికి. ఆ ఇన్స్పెక్టర్ని చూడగానే రామారావు ముందుకెళ్ళి, ఎంతో సాదరంగా విష్ చేశాడు పాత పరిచయస్తుడిలా!

అప్పుడు తెలిసింది నళినికి, అతను మద్రాసులో ఎంతో

పరపతివున్న క్రయింబ్రాంచి ఇన్‌స్పెక్టర్ యుగంధర రెడ్డి అని. సుమారు రెండుగంటలపాటు ఆ ఇంట్లో పోలీసుల హడావుడి కొనసాగింది. ఫోటోగ్రాఫర్, ఫింగర్ ప్రింట్ ఎక్స్‌పర్టు, డాక్టర్ తమతమ పనులు పూర్తిచేసుకున్నారు.

తరవాత ఇన్‌స్పెక్టర్ యుగంధరరెడ్డి ప్రశ్నలవర్షం ప్రారంభమైంది. రామారావూ, నళినీ తామక్కడికి వచ్చినప్పటినించీ జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్టు వివరించారు, రైటింగ్ రూం తలుపు తెరిచిపెట్టడం తప్ప!

తరవాత స్థానిక పనిమనిషినీ, జపాన్ సేవకురాలినీ ప్రశ్నలతో ముంచెత్తాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

వారు వెళ్ళిపోయాక, రామారావు వైపు తిరిగి, "ఇప్పుడు చెప్పండి. మీ రెందుకొచ్చారిక్కడికి?" అడిగాడు.

"రమాదేవిని కలుసుకోవాలని!"

"అదే, ఎందుకూ అని?"

"ఆవిడే నాకు ఫోన్ చేసి పిలిపించింది!"

"కారణం అడగలేదా మీరు?"

"లేదు. వచ్చాక యెలాగూ తెలుస్తుందికదా అని!"

సాలోచనగా తలూపుతూ నళినివైపు తిరిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. "మీ నాన్నగారెక్కడున్నారు?"

"ఏథెన్స్‌లో జరగనున్న ప్రపంచ కేన్సర్ స్పెషలిస్టుల మహాసభలో పాల్గొనడానికి ఈ రోజే ఓడలో ప్రయాణమయ్యారు."

"మెసేజ్ పంపి ఆయన్ని పిలిపించమంటావా?"

"పిలిపిస్తే నాకు చాలా మేలుచేసినవారౌతారు."

సాలోచనగా తలూపి, వారి వాఙ్మూలాలు రాసుకుని, సంతకాలు చేయించుకుని, "ఇక మీరు వెళ్ళొచ్చు. ఐతే,

మా అనుమతిలేనిదే మద్రాసు వదిలి ఎక్కడికీపోకూడదు" అన్నాడు.

బ్రతుకు జీవుడా అనుకుంటూ గదిలోంచి బైటికి నడిచా రిద్దరూ.

4

తండ్రిని చూడగానే పరిగెత్తికెళ్ళి వాటేసుకుని, వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది నళిని. దుఃఖాతిశయంతో ఆయన మొహం జేవురించి వుంది. మాట పెగలడంలేదు. కాసేపు మౌనంగా కూతురి వీపు నిమిరి, "ఊరుకోమ్మా, ఊరుకో! నే వచ్చేశాగా, ఇంకెందుకు భయం?" అన్నాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్ యుగంధరరెడ్డి నన్ననుమానిస్తున్నారు నాన్నా!" అంది నళిని కొంగుతో కళ్ళద్దుకుంటూ.

అంతవరకూ జేవురించివున్న డాక్టర్ శ్రీకాంత్ మొహం ఆ మాట వినగానే వాలిపోయింది.

"అలాగా! నాతోబాటు బయలుదేరిన డిటెక్టివ్ దుర్యోధన్ కూడా తన ప్రయాణం రద్దు చేసుకుని, మద్రాసు వచ్చేశారు. వివరాలు తెలుసుకోడానికి హార్బర్ నించి తిన్నగా పోలీస్ హెడ్‌క్వార్టర్స్ వెళ్ళారు. కాసేపట్లో ఇక్కడికి రావచ్చు. ఆయన తప్పకుండా ఈ రొంపిలోంచి నిన్ను కాపాడతారు. భయపడక!" అంటూ కూతురి తల నిమిరి, ఇంట్లోకి తీసికెళ్ళాడు.

అదే సమయంలో ఓ టాక్సీ వచ్చి పోర్టికోలో ఆగింది. డిటెక్టివ్ దుర్యోధన్ దిగి, డ్రైవర్‌కు బిల్లు చెల్లించి, హాల్లో అడుగుపెట్టాడు. డాక్టర్ తన కూతుర్ని ఆయనకు పరిచయంజేసి, ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆమె ననుమానిస్తున్న సంగతి చెప్పాడు.

దుర్యోధన్ సాలోచనగా తలూపి, "తెలుసు. ఇప్పుడే ఆయనతో మాట్లాడుతున్నాను. ఉండండి. ఆ ప్రైవేట్ ఇన్వెస్టిగేటర్ రామారావుని కూడా పిలిపించి మరికొన్ని విషయాలు తెలుసుకోవాలి" అంటూ టీపాయ్ మీది టెలిఫోన్ అందుకున్నాడు.

డైరెక్టరీ తిరగేసి, అతని ఫోన్ నెంబర్ కనుక్కొని, రింగ్ చేశాడు. అదృష్టవశాత్తూ రామారావే రిసీవరెత్తాడతను. దుర్యోధన్ తనని పరిచయం చేసుకుని, వెంటనే డాక్టర్ శ్రీకాంత్ ఇంటికి రావలసిందిగా కోరాడు.

అరగంట తరవాత వచ్చాడు రామారావు టాక్సీలో. అందరూ ఆసీనులయ్యాక దుర్యోధన్ నళినివైపు తిరిగి, "ఇప్పుడు చెప్పమ్మా! నువ్వు మీ ఆంటీ ఇంటికెళ్ళినప్పట్నించీ జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్లు చెప్పు!" అన్నాడు.

నళిని అంతా వివరించింది, రామారావు రైటింగ్ రూం తలుపు తెరిచిపెట్టిన వైనం తప్ప.

దుర్యోధన్ నవ్వి—"అంతా బాగానే వుందిగానీ, నువ్వు ఇంకా ఏదో దాస్తున్నావని నా అనుమానం! అది కూడా చెప్పడానికి నీకు మరో అవకాశం ఇవ్వడం మంచిదని నా అభిప్రాయం! చెప్పు" అన్నాడు.

నళిని బెదిరిపోయి రావువైపు చూసింది. అతను కళ్ళతోనే సైగ చేశాడు చెప్పొద్దని.

అది గమనించిన దుర్యోధన్, రామారావుని సంబోధించి, "రావుగారూ! ఇంతక్రితం ఇన్స్పెక్టర్ యుగంధర రెడ్డితో నేను మాట్లాడినప్పుడు రమాదేవిని మీరూ, నళినీ కలిసి సంయుక్తంగా హత్య చేశారని అనుమానం వ్యక్తం చేశాడు. దీనికేమంటారు?" అడిగాడు.

"అబద్ధం! నళిని తరవాతే నే నక్కడికెళ్ళాను."

"అంతవరకూ బాగానే వుంది. కానీ హంతకుడు వైటింగ్ రూంలోని వెంటిలేటర్ గుండా పడగ్గదిలోకి వచ్చి, అక్కడ కూర్చున్న రమాదేవిని చంపి, తిరిగి ఆ మార్గానే బైటపడుంటాడన్న మీ థియరీ ఇన్‌స్పెక్టర్ని నమ్మించడంలేదు.

కారణం, ఆ వెంటిలేటర్ నేలకు నలభై అడుగుల ఎత్తులో వుంది. అక్కణ్నించి గది కప్పు పది అడుగుల ఎత్తు వుంది. బహుశా, నా అభిప్రాయం మీకర్థమై వుంటుందనుకుంటాను."

"అంటే, అంత ఎత్తులో వున్న వెంటిలేటర్ గుండా మానవమాత్రుడెవ్వడూ లోనికి ప్రవేశించడం అసంభవమంటారా?"

"తలచుకుంటే మానవుడికి సంభవం కానిదంటూ ఏదీలేదు. మృత్యువును జయించడం తప్ప! ఐతే, మీ థియరీని ఎవరి మేధస్సూ అంగీకరించదు. అంతేకాదు, ఆ హత్య జరిగినప్పటినించి మీరు నళినిని నీడలా కనిపెట్టి వున్నారని చెప్పాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. దీనికేమంటారు?"

"అది నా వృత్తికి సంబంధించిన విషయం! జవా.."

మధ్యలో కలగజేసుకున్నాడు డాక్టర్ — "మీరు నా కూతుర్ని వాచ్ చేస్తున్నప్పుడు అది మీ స్వంత విషయమెలా అవుతుంది?"

దుర్యోధన్ నళినివైపు చూసి, "చెప్పమ్మా! ఈయన నీతో ఏదైనా దాచమని చెప్పారా?" అడిగాడు.

అప్పటికే బాగా బెదిరిపోయివున్న నళిని మెల్లగా తలూపింది!

"ఓహో! ఆమె ఆ రహస్యాన్ని యెవరితోనైనా చెబుతుందేమోనని ఆమెమీద ఓ కన్నేసి వుంచారన్న

మాట! నళినీ, నేను మీ నాన్న స్నేహితుణ్ని. ఆయన కోసమే నా ప్రయాణం రద్దుచేసుకుని వచ్చాను. నీ క్షేమం కావాలనుకుంటే దాచకుండా జరిగింది చెప్పెయ్!"

నళిని రామారావువైపు తిరిగి, "క్షమించండి! అంకుల్ ముందూ నాన్న ముందూ నేనేమీ దాచిపెట్టదలచుకో లేదు" అంది.

"చాలా పెద్ద పొరపాటు చేస్తున్నావు నళినీ....ఆ తరవాత నీ ఇష్టం!" అన్నాడు రామారావు తల వంచు కుంటూ.

చెప్పింది నళిని జరిగింది జరిగినట్టు.

అంతా విన్న దుర్యోధన్ భ్రుకుటి ముడిపడింది. "చాలా చిత్రమైన విషయం! రమాదేవి కూర్చున్న పడ గదిలోకి ప్రవేశించగలిగే రైటింగ్ రూం తలుపు లోపలి వైపు తాళం వేసుంది. పడగది బైట తలుపుముందు నువ్వు పడుకున్నావ్ నిద్రపోకుండా!

మరి హంతకుడు రమాదేవిని ఎలా హత్యచేశాడు? తిరిగి ఎలా పారిపోయాడు? నమ్మశక్యంకాని అద్భుతం ఇది! రామారావుగారు రైటింగ్ రూం తాళాలుతీసి, తలుపు తెరిచిపెట్టడం ఒక విధంగా మంచిదే అయింది. లేకుంటే ఇన్‌స్పెక్టర్ యుగంధరరెడ్డి అప్పుడే నిన్ను అరెస్టు చేసేవాడు.

ఆల్‌రైట్! రమాదేవి మరణించేముందు రైటింగ్ పాడ్ మీద తన లాయర్‌కు ఉత్తరం ప్రారంభించి, మధ్యలో ఆపి, ఆ కాగితాన్ని వుండచుట్టి చెత్తబుట్టలో పడేసిం దన్నావు కదూ? ఒకసారి నేనా గదిని క్షుణ్ణంగా పరిశీ లించాలనుకుంటున్నాను. పదండి, వెళదాం!

వెళ్ళేముందు ఆమె లాయర్ కూ, ఇన్ స్పెక్టర్ యుగంధర రెడ్డికీ ఫోన్ చేసి, అక్కడికి రమ్మని కోరుతాను" అంటూ టీపాయ్ మీద ఫోన్ రిసీవ రందుకున్నాడు దుర్యోధన్.

5

అరగంట తరవాత అందరూ రమాదేవి ఇంట్లో, ఆమె మృతిచెందిన పడగ్గదిలో, పోగయ్యారు.

హత్య జరక్కముందు తాను వ్యక్తిగతంగా ఓ పోలీ సాఫీసర్ తో మాట్లాడదలచానని రమాదేవి మీకు ఫోన్ చేసిందన్నారు కదూ? అడిగాడు దుర్యోధన్ ఇన్ స్పెక్టర్ యుగంధర రెడ్డిని.

"ఔను. సాధారణంగా అలా ఎవరైనా మాట్లాడ దలిస్తే, హెడ్ క్వార్టర్స్ కే వచ్చి మాట్లాడమంటాంగానీ, ఆమెకున్న పేరుప్రతిష్టలూ, గౌరవాన్నీ దృష్టిలో వుంచు కుని, నేనే ఓ సబిన్ స్పెక్టర్ని పంపాను మాట్లాడిరమ్మని. అతనిక్కడికి చేరేలోపలే హత్య జరిగిపోయింది" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

"పోలీసాఫీసర్ని ఇంటికి పిలిపించి ఆమె ఏం మాట్లాడ దలచిందో, ఇప్పుడు పెద్ద సమస్యగా మిగిలిపోయింది మనకు!"

"ఆ సమస్యనిప్పుడు మనం పరిష్కరించడం కష్టమే! ఐతే, మిష్టర్ రామారావు మాత్రం నేను వేసే కొన్ని ప్రశ్నలకు జవాబులిస్తే ప్రస్తుత సమస్యలు కొన్ని పరిష్క రింపబడవచ్చు."

"ఏమిటవి?" అడిగాడు రామారావు కనుబొమలు ముడుస్తూ.

"హత్య జరిగిన రోజే కాదు, అంతక్రితం కూడా

మీరిక్కడికి రెండుమూడుసార్లు వచ్చి రమాదేవిని కలి శారట, నిజమేనా?"

"ఎవరన్నారు మీతో?"

"జపనీస్ సేవకురాలు కోమీకాషీ, స్థానిక పనిమనిషి పంకజం!"

రామారావు పలకలేదు.

"దీన్నిబట్టి, రమాదేవి మిమ్మల్ని ఏదో పనిమీద నియమించి వుంటుందని తెలుస్తోంది. నిజమేనా?"

"మా క్లయింట్స్‌కు సంబంధించిన విషయాలు రహస్యంగా వుంచడం మా విధి. అలా అని మా ఒప్పందాల్లో స్పష్టంగా వుంటుంది. సారీ, చెప్పలేను!"

సరిగ్గా అదే క్షణంలో దుర్యోధన్ దృష్టి ఓ మూల స్టాండుకు వేలాడుతున్న ఓ అందమైన ఖాళీ పంజరంమీద పడింది. "ఆ పంజరం ఏమిటి? ఇంతకుముందు అందులో ఏదైనా పక్షి వుండేదా? లేక, కేవలం అలంకరణ కోసం వేలాడదీశారా?"

"తెలీదు. మేము వచ్చినప్పుడు ఆ పంజరం అలాగే ఖాళీగా వుంది. నళినీ, నువ్విక్కడికి వచ్చినప్పుడందులో ఏదైనా పక్షిని చూశావా?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఖంగారులో నేనేమీ గమనించలేదండీ!"

"నేను గమనించాను. పంజరం ఖాళీగా వుంది" అన్నాడు రామారావు మధ్యలో.

"డాక్టరుగారూ! మీకైనా తెలిసుండాలి. రమాదేవి ఆ పంజరంలో ఏదైనా పక్షిని, అంటే రామచిలకను పెంచేదా?" అడిగాడు దుర్యోధన్.

"రామచిలకని కాదు! ఓ విచిత్రమైన పక్షిని పెంచేది,

అటువంటి పక్షి మనదేశంలో యెక్కడా కనిపించదు. ఆమె జపాన్నించి వచ్చేటప్పుడే దాన్ని వెంటతీసు కొచ్చిందట. నాకన్నా, కోమిలాక్షికే దాని గురించి బాగా తెలుసు" అన్నాడు డాక్టర్ శ్రీకాంత్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ కోమిలాక్షిని తీసుకురావడానికి వెళ్ళాడు.

ఐదునిమిషాల తరవాత ఆమె ఓ పంజరం పట్టుకుని, అతని వెంట వచ్చిందక్కడికి. వారి వెనకే స్థానిక పని మనిషి పంకజం కూడా వుంది. అందరూ ఆ పంజరం వైపే చూడసాగారు ఆశ్చర్యంగా! అందులో కోకిల సైజులో వున్న ఓ చిత్రమైన పక్షి కూర్చునుంది.

దాని ఈకలన్నీ బంగారు రంగులో తళతళ మెరు స్తున్నాయి. కంఠంచుట్టూ ఎరుపురంగు ఈకలు. తలమీద పొడవాటి సిలిరంగు ఈకలు మొలిచి, కలికితురాయిలా కనిపిస్తున్నాయి. కళ్ళచుట్టూ గుండ్రని తెల్లనిగీతలు. ఆకుపచ్చరంగు కాళ్ళు. ముక్కు మామూలు పక్షులకన్నా కాస్త గట్టిగా, పొడవుగా వుండి, చివర కాస్త వంగి వుంది. పొడవాటి తోక చివర నేరేడు రంగు చుక్కలు!

"అద్భుతమైన పక్షి! దీని పేరేమిటి?" అడిగాడు దుర్యోధన్.

సరిగ్గా అదే క్షణంలో ఆ పక్షి అరిచింది! కర్ణకఠో రంగా, భయంకరంగా వున్న ఆ అరుపుకు చెవులు మూసుకుంది నళిని.

"భగవంతుని సృష్టి కూడా యెంత విచిత్రమైనదో చూడండి! కారు నలుపుతో అందవిహీనంగా వుండే కోకిలకు మనసును రంజింపజేసే మధుర కంఠాన్ని, కనుల విందుచేసే ఈ పంచరంగు పక్షికి ఇలాంటి కర్ణకఠోర

కంఠాన్నీ ప్రసాదించాడు. దీని పేరేమిటి?” అడిగాడు దుర్యోధన్ మళ్ళీ.

“లూచో!” అంది కోమిాకాషీ.

“ఇది ఆ పంజరంలోనే వుంటుందా?” అడిగాడు దుర్యోధన్ స్టాండుకు వేళాడుతున్న ఖాళీ పంజరం చూపుతూ.

“ఔన్! ఐతే, దీనికూట చాలా భయంకరంగా వుంటుంది కనక, అమ్మగారిక్కి డిస్టర్బ్ అవుతుందని ఆమె రాసేటవ్ డూ, నిద్రపోయేటవ్ డూ దీన్ని కింద్కి టీసుక్కుపొమ్మంటార్ నాటో!” చెప్పింది కోమిాకాషీ వచ్చీరాని తెలుగులో.

“జపాన్ ఫించి తనవెంట తెచ్చుకున్నారంటే, మీా అమ్మగారికి దీనిమీాద యెంతో ప్రేమ ఉండివుండాలి కదూ?”

కోమిా జవాబివ్వకముందే పానిక పనిమనిషి పంకజం అందుకుంది. “ఔను బాబుగారూ! ఎంతగా ప్రేమించే వారంటే, ఒకరోజు దీనికోసం నన్ను ఉన్న పళాన పనిలోంచి తీసెయ్యబోయారు.”

“ఎందుకూ?”

“రోజూ దీనికి ఆహారం పెట్టి, ఇది రెట్టలు వేసిన పంజరాలు, శుభ్రంచేసే పని నాదే. అందుకే రెండు పంజరాలు వాడతారు. రాత్రంతా ఇది ఓ పంజరంలో వుండి రెట్టలువేస్తే, ఉదయం దాన్ని మరో పంజరం లోకి మార్చి, ఆ పంజరాన్ని శుభ్రంచేసి వుంచుతాను. పగలంతా ఇది ఇంట్లోనే వుంటుంది కనక, సాయంత్రం పూట తోటలో తిప్పి తీసుకురావాలి. అక్కడే పంజ రాలు మార్చి, శుభ్రంచేస్తుంటాను. అలా ఒకరోజు

దీన్ని ఒక పంజరంలోంచి తీసి మరో పంజరంలో పెట్టబోతుంటే, నా చేతుల్ని గోళ్ళతో గీరి యెగిరి ఇంటిమీద కూర్చుంది!

కిటికీలోంచి ఆదృశ్యాన్ని చూసిన అమ్మగారు రుద్ర కాళిలా పరిగెత్తుకొచ్చి నన్ను కొట్టినంత పనిచేశారు. ఇద్దరం కలిసి, గంటసేపు తంటాలుపడితే మళ్ళీ మా చేతికి చిక్కిందది!"

కామాక్షి కోపంతో పంకజంవైపు చూసి, "నువ్ మంచిపిల్లవ్ కావ్! యెవ్డూ అమ్మగార్నీ, డీన్ని తిడుతుంటావ్!" అంది.

భయంతో తల దించుకుంది పంకజం.

దుర్యోధన్ కు సడన్ గా ఏదో జ్ఞాపకంవచ్చి, ఇన్ స్పెక్టర్ వైపు తిరిగి, "రెడ్డిగారూ! రమాదేవి మరణించే ముందు లాయర్ సత్యనారాయణమూర్తిగారి పేర రాయబోయిన ఉత్తరం ఎక్కడుంది?" అడిగాడు.

"అదుగో, టేబిల్ మీద అలాగే వుంచాను. హత్య జరిగిన రోజు టేబిల్ కింద చెత్తబుట్ట దగ్గర వుండచుట్టి పడుంది" చెప్పాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

"దాన్నక్కడ ఎవరు పడేసుంటారు?"

"హత్యానంతరం హంతకుడే దాన్ని లెటర్ పాడ్ లోంచి చింపి పడేసుండాలి. లేదా, ఆమే ఉత్తరం పూర్తిచెయ్యకుండా ఉండచుట్టి పడేసుండాలి."

సాలోచనగా తలూపుతూ టేబిల్ మీంచి ఆ ఉత్తరం అందుకుని, బిగ్గరగా చదవసాగాడు దుర్యోధన్.

'మూర్తిగారూ!

నా కమర్షియల్ అకౌంట్స్ ఫైళ్ళు చూసుకున్నాక, విదేశీ భాషల్లోకి అనువదించబడ్డ నా

రచనల తాలూకు రాయల్టీలు వివిధ పబ్లిషర్ల నించి ఇంకా చాలావరకు రావలసి వుందని తెలిసింది. అందులో అందరికన్నా యెక్కువగా అమెరికన్ పబ్లిషర్ల నించి. మీరు ఆయా దేశాల పబ్లిషర్ల సేల్స్ అకౌంట్స్ చెక్ చేసి, నాకు రావలసిన మొత్తాలను సాధ్యమైనంత త్వరగా తెప్పించే ఏర్పాటు చెయ్యండి.

అంతేకాదు, మరో ముఖ్యమైన విషయంలో కూడా మీ సహాయం కావాలి నాకు. ఇన్నాళ్లూ ఎవరికీ తెలియని ఒక రహస్యాన్ని మీకు తెల్పడానికి ఈ ఉత్తరం రాస్తున్నాను. నాకు సంపూర్ణ విశ్వాసం వుంది. నా ఈ రహస్యాన్ని మీరు రహస్యంగానే....'

అక్కడ ముగిసింది ఉత్తరం!

"ఆమె మీకు రాయాలనుకున్న రహస్యమేమిటో రాయకుండానే చనిపోయింది. ఆ రహస్యం గురించి ఏదైనా ఐడియా వుందా మీకు?" అడిగాడు దుర్యోధన్, లాయర్ని.

"లేదు!"

"ఆమె మరణించే ముందు వీలునామా ఏదైనా రాసిందా?"

"ఔను."

"ఎవరి పేర?"

"ఎవరి పేరా కాదు, ఐతే, మాతృదేశం వదిలి, తన వెంట వచ్చి, ఇన్నాళ్లూ తనకు స్వంత మనిషిలా సేవలు చేసిన శోమీకాక్షికి మాత్రం జీవితపర్యంతమూ నెలకు వెయ్యిరూపాయల చొప్పున చెల్లించే ఏర్పాట్లు చేసి,

మిగతా స్థిర చరాస్తులన్నీ వివిధ ధర్మసంస్థలకు చెందేలా చాలాకాలం క్రితమే విల్లురాసి నా వద్ద భద్రంచేసింది."

"దీన్నిబట్టి ఆమె చాలా ధనవంతురాలే అయుండాలని తెలుస్తోంది."

"మీరనుకుంటున్నట్టు గొప్ప ధనవంతురాలు కాకపోయినా, మరో నెలరోజులు బ్రతికివుంటే తప్పకుండా చాలా ధనవంతురాలై వుండేది."

అందరూ ఒకరి మొహాలొకరు చూసుకున్నారు.

"అదెలా?" అడిగాడు దుర్యోధన్ కుతూహలంగా.

"ఆమె దూరపు బంధువొకావిడ ఈమధ్య మరణిస్తూ పెద్ద ఆస్తి వదిలిపోయింది. వారసత్వం దృష్ట్యా ఆ ఆస్తి రమాదేవికే చెందుతుంది. ఐతే, ఆ ముసలావిడ షరతు ప్రకారం తన ఆస్తికి వారసులైనవారు నలభై ఏళ్ళు నిండినవారై వుండాలి. ఆ లెక్కన మరో నెల తరవాత ఆవిడకు సరిగ్గా నలభై ఏళ్ళు నిండేవి!"

"చాలా ఆసక్తికర విషయం! రమాదేవి మరణిస్తే ఆ ఆస్తి యెవరికి చెందుతుంది?"

"ఆమె దగ్గరి వారసులకు."

"వారసులు లేనిపక్షంలో?"

"ధర్మసంస్థలకు!"

"ఆమె వారసులూ, శత్రువులూ యెవరైవుంటారు?" ఆలోచనాగ్రస్తుడై తనలో తను గొణుక్కున్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"మనఊహాకందని శత్రువులెవరో ఉండేవుంటారు...." అంటున్న దుర్యోధన్ దృష్టి అనుకోకుండా నేలమీద పడున్న రాయిపై నిలిచింది. వంగి, దాన్నందుకుని, నళిని వైపు చూస్తూ, "నువ్వూ, రామారావూ ఇక్కడుండగా

కిటికీలోంచి దూసుకొచ్చిన రాయి ఇదేనా?" అడిగాడు.

తలూపింది నళిని. దుర్యోధన్ కిటికీని సమీపించి, ఊచల్ని పరిశీలించాడు. లావుగా, దగ్గర దగ్గరగా వున్నాయి. కాసేపు బైటికి తొంగిచూసి, ఇన్ స్పెక్టర్ని సమీపించాడు. "హత్య దేనితో జరిగింది?"

టేబిల్ కింద చెత్తబుట్టవైపు చూపాడు ఇన్ స్పెక్టర్. "హత్యాయుధం అందులోనే వుంది. చూడండి"

దుర్యోధన్ చెత్తబుట్టలోంచి దాన్ని బైటికి తీసి, అటూ యిటూ తిప్పుతూ, "నా వృత్తిలో ఇంతవరకూ ఎక్కడా చూడని హత్యాయుధం ఇది" అన్నాడు.

"కామాక్షీ వాఙ్మూలం ప్రకారం అది ఇంట్లోని ఓ కతెర పలుకట!"

"ఐతే, చాలా విచిత్రమైన కత్తెర వుంటుంది. కళాత్మక కత్తెర! జపాన్ కళకు మచ్చుతునక! చూడండి, ఎంత అందమైన నగిషీలు చెక్కి, మెరిసే రాళ్ళు పొదిగారో. దీని రెండో పలుకెక్కడుంది?"

"తెలీదు! ఐతే, దాన్ని భద్రంచేసే అందమైన ఒర లాంటి చిన్న సంచి మాత్రం పైన రైటింగ్ రూంలోని బట్టల బీరువాలో వుంది."

"పదండి. ఆ రైటింగ్ రూంని ఒకసారి చూద్దాం!"

"రండి" అంటూ గోడమధ్య వేళాడుతున్న కర్టెన్ తొలగించాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

రెండు నిమిషాల్లో అందరూ ఆ తలుపుగుండా మెట్లెక్కి పైకి చేరుకున్నారు. చాలా విశాలమైన గది అది. ఓ పక్క తళతళ మెరిసే డెకోలమ్ రైటింగ్ టేబిల్, దానిమీద రంగు రంగుల కలాలమర్చిన పెన్ స్టాండ్, తెల్ల కాగితాల దొంతరలూ, టేబిల్ లాంప్,

రేడియో, పోర్టబుల్ టి. వి. సెట్, టేప్ రికార్డర్, ఓ మూల ఫ్రిజ్, అందులో పేర్చివున్న రకరకాల డ్రైఫుడ్ టిన్స్, మరో పక్క ఏర్ కూలర్, ఓ గోడవారగా ఎత్తయిన పుస్తకాల రాక్, దానిపక్కనే నిలువుటద్దం అమర్చిన డ్రెస్సింగ్ టేబిల్. ఆధునిక జీవితానికవసర మైన అన్ని హంగులూ వున్నాయక్కడ.

అంతేకాదు, ఆ గదికి అనుకునే బాత్ రూంకమ్ లావెట్రీ కూడా వున్నాయి. వాటిపక్కనే గోడలో ఎత్తయిన అల్మైరా కనిపిస్తోంది. అటు నడిచాడు దుర్యోధన్. మూసి వున్న అల్మైరా చెక్కతలుపు తెరవ గానే లోపల మూడు వరసల్లో హేంగర్స్‌కు వేలాడు తున్న లేడీస్ దుస్తులు దర్శనమిచ్చాయి. కింద ఓ మూల రెండు మూడు శాండిల్స్ కూడా పడున్నాయి.

జపాన్ స్త్రీలు తొడుక్కునే స్లీపింగ్ గౌన్ లాంటి సిల్క్ కిమోనోలూ, మేక్సీలూ, ఉలెన్ స్వెటర్లూ, బ్లౌజులూ, చీరలూ ఒకటేమిటి, అన్ని రకాల దుస్తులూ వేలాడుతున్నాయి. వాటిని పరీక్షగా చూస్తున్న దుర్యోధన్ కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో విప్పారాయి.

"ఈ గదిని ఎవరు వాడేవారు?" అడిగాడు కుతూ హలంగా.

"ఇంకెవరు వాడతారు? రమాదేవే! ఏదైనా రాయా లన్న మూడ్ వచ్చినప్పుడల్లా ఆమె రోజుల తరబడి ఏకాంతంగా ఈ గదిలో కూర్చుని రచనలు చేసేది. కామాక్షికి తప్ప అన్యులెవరూ ఇందులో అడుగుపెట్టే అనుమతిలేదు!" అన్నాడు డాక్టర్ శ్రీకాంత్.

"ఐతే, ఇంకా ఆశ్చర్యం! ఈ గదిని ఆమెకాదు, ఇంకెవరో వాడేవారు!"

"పొరపాటు దుర్యోధన్! నేనామె కుటుంబ స్నేహితుణ్ని. ఈ ఇంటి విషయాలు మీకన్నా నాకే బాగా తెలుసు. ఈ గదిలో అటుంచి, తన పడగ్గదిలోకి కూడా ఎవ్వర్నీ అనుమతించేది కాదు రమాదేవి. ఎంతటి ఆత్మీయులకైనా సరే! అటువంటప్పుడు ఈ గదిని ఇంకెవరో వాడుకోడానికెలా అనుమతిస్తుంది?" అన్నాడు శ్రీకాంత్.

"కావచ్చు! కానీ, ఈ గదిలో మాత్రం ఆమెకు బదులు ఇంకెవరో స్త్రీ నివసించేదని నిస్సందేహంగా చెప్పగలను."

"ఎలా?"

"రమాదేవిని నేను ప్రత్యక్షంగా చూళ్ళేదు. ఐతే, పత్రికల్లో ఆమె బొమ్మలు చాలాసార్లు చూశాను. మీలో ప్రతి ఒక్కరూ ఆమెని ప్రత్యక్షంగా చూసినవారేకదా? చెప్పండి. ఆమె ఒడ్డూపొడుగూ ఎలా వుండేవి?"

"మనిషి కాస్త పొట్టిగా, లావుగా వుండేది."

"గుడ్! ఇక ఈ బట్టల్ని గమనించండి" అంటూ ముందు హేంగర్‌కు వేలాడుతున్న పొడవాటి జపనీస్ కిమోనో తీసి, తన ఒంటికి ఆనించి చూపాడు దుర్యోధన్. తరవాత ఓ స్లీపింగ్ గౌన్, ఓ మేక్సీ, ఓ బ్లౌజూ తీసి చూపాడు.

"గమనించారా? బ్లౌజులు వదిలితే మిగతావాటి పొడవు ఐదుడుగుల ఎనిమిదంగుళాలు, ఛాతీ ముప్పైమూడు నడుం ఇరవై ఎనిమిది, పిరుదులు ముప్పైనాలుగంగుళాలు. ఈ సైజు బట్టలు అటు రమాదేవికీ, ఇటు కామాక్షికీ సరిపోవు. కారణం వాళ్ళిద్దరూ లావుగానే వుంటారు గనక! ఇప్పుడు చెప్పండి మీ అభిప్రాయం?"

దిగ్భ్రాంతితో నోరు తెరిచాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఎగ్జాక్ట్లీ! మీ వాసనతో ఇప్పుడు నే నేకీభవిస్తున్నాను దుర్యోధన్. నిజంగా ఇవి సన్నని పొడవైన స్త్రీకి సంబంధించిన బట్టలు!"

"అంతేకాదు. రమాదేవి శిరోజాలు ఎలా వుండేవి?"

"నల్లగా నొక్కులు తిరిగి వుండేవి!"

దుర్యోధన్ డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ మీద హేర్ బ్రష్ అందుకుని, "చూడండి, ఈ బ్రష్‌లో ఇరుక్కున్న వెంట్రుకల్ని. అక్కడక్కడా నెరిసి,ఎక్కడా నొక్కులు లేని జాతు ఇది. దీన్నిబట్టి ఈ గదిలో రమాదేవిగాక మరో స్త్రీ నివసించేదని స్పష్టం కావడంలేదూ?" అన్నాడు.

సాలోచనగా తలూపాడు రామారావ్, "కొద్ది కొద్దిగా యిప్పుడు బోధపడుతోంది నాకు. ఇవన్నీ చూస్తోంటే, రమాదేవి ఈ గదిలో ఎవ్వరినో రహస్యంగా దాచివుంటుందనీ, లేదా, బంధించి వుంటుందనీ అర్థమౌతోంది. అందుకే ఆమె స్థానిక పనిమనుషుల్ని ప్రతినెలా మార్చేది. ఆ రహస్యం ఎక్కడ బైటపడుతుందోనని!"

"శ్రీకాంత్ గారూ! ఇంకా మీకు నమ్మకం కలక్కుంటే, ఇదేకాదు, ఇంతకన్నా ముఖ్యమైన మరో ఆధారం చూపిస్తాను మీకు" అన్నాడు దుర్యోధన్.

"ఏమిటది?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆసక్తిగా.

"ఈ గదిలో రహస్యంగా వుంచబడ్డ స్త్రీ కుడికాలి పాదంలో ఏదో లోపం ఉండివుండాలి!"

"ఎలా చెప్పగలుగుతున్నారు?"

"రండి చూపిస్తాను" అంటూ అందర్నీ తిరిగి బట్టల అల్మైరావైపు తీసికెళ్ళాడు దుర్యోధన్. వంగి, అరలో

ఓ మూల పడున్న శాండిల్స్‌ను ఇవతలికి తీశాడు. అన్నీ కొత్తవి. అడుగులు అరగనివి. అన్నీ ఒడి కాలివే!

"అర్థమైందా? ఆ స్త్రీ ఒడిపాదంలో ఏదో లోపం వుండబట్టే ఆ కాలికోసం ప్రత్యేకమైన శాండిల్స్ తయారు చెయ్యబడేవి. అందుకే ఆమెకోసం తెచ్చిన శాండిల్స్‌లో ఒకదాన్ని ఇలా మూలపడేసేవారు...."

దుర్యోధన్ మాట ఇంకా పూర్తికాలేదు.

"ఓహ్....గాడ్! అసంభవం....మున్నాటికీ....అసంభవం...." అన్నాడు డాక్టర్ శ్రీకాంత్ దిగ్భ్రాంతితో.

"ఏమిటి డాక్టర్? ఎందుకలా అయిపోయారు?" అడిగాడు దుర్యోధన్.

"అలాంటి ఒక స్త్రీ నాకు బాగా తెలుసు! ఆమె ఒడిపాదం పుట్టుకతోనే కాస్త వంకర తిరిగి ఉంటుంది!"

"ఎవరా స్త్రీ?" ముక్తకంఠంతో ఒకేసారి అడిగారందరూ.

"రమాదేవి అక్క! సత్యవేణి!!"

"ఆమె ఒడ్డూపొడుగూ ఎలా వుంటాయి?"

"మీ అంచనా సరైనదే! సన్నగా, పొడుగ్గా వుంటుంది!"

"ఇంకేం, ఈ గదిలో రహస్యంగా నివసించిన స్త్రీ ఆమే అయ్యుంటుంది."

"అసంభవం!"

"ఏం? ఇంతకిమించి, ఇంకేం కావాలి ఆధారాలు?"

"ఈ ఆధారాలు ఎందుకూ పనికిరావిప్పుడు!"

"ఏం?"

"సత్యవేణి చనిపోయి సరిగ్గా పన్నెండేళ్ళవుతోంది!"

దిగ్భ్రాంతితో అందరూ ఒకరి మొహాలొకరు చూసుకున్నారు.

"ఆమె ఎక్కడ చనిపోయింది?"

"జపాన్‌లో వున్నప్పుడే!"

మధ్యలో అందుకున్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. "అసలు సంగతి ఇదన్నమాట! నేను మొదటిసారి ఈ గదిని పరిశీలించినప్పుడు దుర్యోధన్‌గారిలా ఈ బట్టల్నీ, ఆ శాండిల్స్‌నీ అంత సూక్ష్మంగా పట్టించుకోలేదు. ఐతే, ఈ అల్మైరా తెరిచి, ఆ కత్తెర రెండో పలుకుకోసం వెదుకుతున్నప్పుడు మధ్య అరలోని బట్టల వెనక ఉత్తరాల కట్టతో నిండివున్న చిన్న పెట్టె కనిపించింది.

అందులోంచి కొన్ని ఉత్తరాలు తీసిచూశాను. వాటిలో కొన్ని ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం డాక్టర్ శ్రీకాంత్ సత్యవేణికీ, రమాదేవికీ రాసినవి కూడా వున్నాయి."

"మై.... గాడ్! ఐతే, ఇరవై ఏళ్ళనాటి ప్రేమకథ కూడా మీకు తెలిసిపోయిందన్నమాట!" అన్నాడు డాక్టర్ నిట్టూరుస్తూ.

"అంతేకాదు, ఆ ఉత్తరాల్లో మీ తమ్ముడు మురళీకృష్ణ ప్రసక్తి కూడా వుంది."

ఇన్‌స్పెక్టర్ అంటున్నదేమిటో సరిగ్గా అర్థంకాక, అయోమయంగా తండ్రివైపు చూడసాగింది నళిని.

"మమ్మల్ని చీకటి మాటున వుంచకుండా ఆ కథంతా ఏమిటో కాస్త వివరించండి డాక్టర్!" అన్నాడు దుర్యోధన్ అభ్యర్థిస్తూ.

డాక్టర్ కళ్ళల్లో నీళ్ళు సుళ్ళు తిరిగాయి. కర్చీఫ్‌తో కళ్ళద్దుకుని, చెప్పసాగాడు. "ఇరవై ఏళ్ళక్రితం మాట! నేనూ, నా తమ్ముడు మురళీకృష్ణ ప్రభుత్వసహాకారంతో

కేన్సర్ పై రీసెర్చ్ జరపడానికి జపాన్ వెళ్ళాం!

అక్కడే మాకు రమాదేవి తండ్రితో పరిచయమైంది. దేశం కాని దేశంలో స్వప్రాంతీయులు తటస్థపడితే చిటికెలో చాలా చేరువౌతారంటారు. అదే జరిగింది. రమాదేవి తల్లికి తెలుగువారంటే పంచప్రాణాలు. ఆ విధంగా మేమిద్దరం అనతికాలంలోనే ఆ కుటుంబానికి అత్యంత ఆత్మీయుల మయ్యాం!

అప్పుడు రమాదేవీ, ఆమె అక్క సత్యవేణీ అరవిరిసిన పుష్పాలు. అంటే, యవ్వన ప్రాంగణంలో అడుగుపెట్టిన నవయువతులు! తొలిచూపులోనే నన్ను సత్యవేణి బాగా ఆకట్టుకుంది. అమాయకమైన ఆమె మొహం, నిదానంగా, సుమధురంగా మాట్లాడే ఆమె మాటలూ నన్ను చాలా ఆకర్షించేవి. అలా నాకు తెలియకుండానే లోలోపల ఆమెను ప్రేమించసాగాను. ఐతే, భయంవల్లా బెరుకు వల్లా ఆ ప్రేమను వ్యక్తం చెయ్యడానికి సాహసించలేక పోయాను.

చివరికి తెగించి, ఉత్తరాల ద్వారా ఆమెకు నా ప్రేమ వ్యక్తపరిచాను. అప్పటికే బాగా ఆలస్యమై పోయింది. సత్యవేణి ఆ ఉత్తరాలకు జవాబిస్తూ తను నా తమ్ముణ్ని ప్రేమిస్తున్నాననీ, త్వరలో ఇద్దరం పెళ్ళిచేసుకుంటున్నామనీ తెలియచేసింది.

దాంతో, నా మనసు ఛిన్నాభిన్నమై నా తమ్ముడి ఆనందానికి అడ్డంకిగా వుండకూడదని స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చేశాను. ఆ తరవాత కొద్దికాలానికే నా తమ్ముడు ఆమెని పెళ్ళిచేసుకుని, వారితోబాటు అక్కడే వుండ సాగాడు. ఆ తరవాత రమాదేవీ, సత్యవేణిల తలిదండ్రులు ఓ విమాన ప్రమాదంలో మరణించడం జరి

గింది.

నేను స్వదేశంలో వున్నా, మా మధ్య తరుచూ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుగుతూ వుండేవి. అలా ఆరేళ్లు గడిచాక ఒక రోజు హఠాత్తుగా రమాదేవి రాసిన ఓ పిడుగులాంటి ఉత్తరం అందింది, నా తమ్ముడు అకస్మాత్తుగా మరణించాడని తెల్పుతూ."

"ఎలా మరణించా డాయన?"

"వాడికి మొదటినించీ రైఫిల్ షూటింగ్ పట్ల మోజుండేది. తీరిక వేళల్లో షూటింగ్ ప్రాక్టీస్ చేసేవాడు. దానికోసం అక్కడ ఇంటివెనక తోటలో చిన్న షూటింగ్ రేంజ్ కూడా తయారు చేయించాడు. తనతో బాటు సత్యవేణికూడా షూటింగ్ నేర్పుతుండేవాడు.

పెళ్ళయిన తరవాత కూడా ఒకరోజు ఆమెచేత షూటింగ్ ప్రాక్టీస్ చేయిస్తుండగా ఆమె చెయ్యి వణికి, గురితప్పి టార్గెట్ పక్కనే నిల్చున్న మురళీకృష్ణకు తగిలిందట!"

"అది అనాలోచితంగా జరిగిన సంఘటనే అంటారా?"

"ఔను."

మధ్యలో కల్పించుకున్నాడు ఇన్స్పెక్టర్. "ఆ ఉత్తరాలనిబట్టి, ఆ రోజుల్లోనే మీ తమ్ముడికీ, మరో స్త్రీకి సంబంధాలు బలపడుతున్నట్టూ, అందుకే సత్యవేణి తన భర్త మరణానికి పూర్తిగా బాధ్యురాలినని భావిస్తున్నట్టూ విదితమాతుంది. ఆ సంగతి తెలియదా మీకు?"

డాక్టర్ మొహం చిట్లించి, "ఆ రామాయణమంతా ఆ ఉత్తరాల్లో వుందన్నమాట!" అన్నాడు విసుగ్గా.

"ఐతే, ఆ రెండు విషయాలూ నిజమేనంటారా?"

"నో! సత్యవేణి ఉద్దేశపూర్వకంగా నా తమ్ముణ్ని చంపలేదు. ఆమె చాలా ఉత్తమురాలు. అంతకన్నా మంచి రచయిత్రి! రమాదేవితోబాటు ఆమె కూడా కథలు రాసేది. పత్రికలకు పంపేముందు ఇద్దరూ తమ క్రిప్టుల్ని అభిప్రాయం తెలుసుకోడానికి నాకు చూపే వారు.

అది చదివితే రమాదేవికన్నా సత్యవేణి రచనలే అద్భుతంగా వున్నాయనిపించేవి నాకు. అటువంటి సున్నిత మనస్కురాలు కట్టుకున్న భర్తను చంపి, చేజేతులా తన పసుపుకుంకుమల్ని ఎలా చెరుపుకుంటుంది?

ఐతే, ఆ రోజుల్లో నా తమ్ముడికీ, మరో స్త్రీకీ సంబంధమున్నట్టు గుసగుసలు ప్రచారంలో వుండటంవల్ల, షూటింగ్ జరుపుతున్నప్పుడు తన మనసులో దాగివున్న స్త్రీ సహజమైన ఈర్ష్యాసూయలూ, అవమానమూ తనకు తెలీకుండానే ఓ పొరపాటులో తన గురిని, టార్గెట్ పక్కనున్న తన భర్తవైపు తిప్పివుంటాయనీ, ఆ క్షణంలోనే గుండు దూసుకెళ్ళి భర్త మరణానికి దారితీసి వుంటుందనీ ఆమె మస్తిష్కంలో ఏ మూలో అనుమానం మొలకెత్తింది.

క్రమేపీ ఆ ఆలోచన ఇంతింతై వటవృక్షమై ఆమెను మానసిక రోగిగా మార్చేసింది. రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ ఆమె నర్వస్ బ్రేక్ డౌన్ అయి పిచ్చి పిచ్చిగా ప్రవర్తించడం ప్రారంభించింది. దాంతో రమాదేవి ఆమెను స్థానిక మెంటల్ హాస్పిటల్లో చేర్పించింది.

ఆ తరవాత కొన్నాళ్ళకు రమాదేవినించి ఓ ఉత్తరం వచ్చింది నాకు. హాస్పిటల్ పై అంతస్తులోని కిటికీలోంచి

తలక్రిందులుగా దూకి సత్యవేణి ఆత్మహత్య చేసుకుందని! అందరూ పోయాక, ఇక ఆమె ఒంటరిగా అక్కడుంటం ఎందుకనీ, అస్థిపాస్తులమ్మేసి, స్వదేశానికి వచ్చెయ్యమని సలహా ఇస్తూ జవాబు రాశాను. సంవత్సరం గడిచాక, నా సలహాప్రకారం స్వదేశానికి వచ్చేసింది రమాదేవి!"

"సారీ డాక్టర్! గతాన్ని తవ్వి మీ మనసును కష్టపెట్టాము" అంటూ ఇన్‌స్పెక్టర్ చేతిలోవున్న ఉత్తరాల కట్ట అందుకుని, రైటింగ్ టేబిల్ వైపు నడిచాడు దుర్యోధన్. ఓ ప్లాస్టిక్ ట్రేలో ద్రాంతరలుగా పేర్చి వున్న కాగితాలనూ, ఫైళ్ళనూ తిరిగేస్తూ ఓ ఫైలందుకున్నాడు.

అందులో రెండు కథా స్క్రిప్టుల తాలూకు ట్రూకాపీలున్నాయి. దాన్ని చంకలో ఇరికించి, "పదండి, ఇక వెళదాం!" అంటూ బైటికి నడిచాడు.

అందరూ మెట్లు దిగి, కింద పడగదిలోకి ప్రవేశించారు. పనిమనుషులిద్దరూ ఇంకా అక్కడే వున్నారు.

"కోమిలాక్షీ! సత్యవేణి ఎక్కడుంది?" హఠాత్తుగా వేసిన తన ప్రశ్నకు ఆమె తృళ్ళిపడుతుందనుకున్నాడు దుర్యోధన్.

అదేమీ జరగలేదు. ఆమె మొహంలో రవ్వంత మార్పూ రాలేదు. చాలా నింపాదిగా అంది. "పైకి భగవంతుడి దగ్గిర్కి!"

"నేను రమాదేవి అక్క సత్యవేణి గురించి అడుగుతున్నాను."

"ఆమె చనిపోయిందండి!"

"ఎప్పుడు?"

"పన్నెండేళ్ళ క్రితం!"

"నువ్వు అబద్ధం చెబుతున్నావ్!"

"లేదు! నిజం! పెద్దమ్మగార్ చన్‌పోయిండి!"

"సరే, మీరిద్దరూ ఇక వెళ్ళండి!"

పనిమనుషులు వెళ్ళిపోయాక, అందరివైపు చూస్తూ, "ఈ జపనీస్ సేవకురాలు రమాదేవికి అత్యంత విశ్వాస పాత్రురాలై వుండాలి. అందుకే జపాన్‌నించి తనవెంట తీసుకువచ్చింది. పై గదిలో అజ్ఞాతవాసం చేస్తున్న సత్య వేణి గురించి ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ఎవ్వరితోనూ చెప్ప కూడదని ఆదేశించి వుంటుంది. అందుకే కోమీ మనతో అబద్ధం చెబుతోంది!" అన్నాడు దుర్యోధన్.

"ఐతే, రమాదేవి తన అక్క పిచ్చాసుపత్రి పై అంతస్తునించి దూకి ఆత్మహత్య చేసుకుందని డాక్టర్ గారికి ఎందుకు రాసింది? ఇంతకాలం అక్కను పై గదిలో రహస్యంగా ఎందుకుంచింది?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ అయోమయంగా.

"అదే ఇప్పుడు మనం తెలుసుకోవాలి! సత్యవేణి నిన్న మొన్నటివరకూ సజీవంగా ఆ గదిలో నివసించిందని నా గట్టి నమ్మకం! ఆ సంగతి నిరూపించాలంటే, తల దువ్వుకునే ఆ బ్రష్‌లోని వెంట్రుకల్ని లాబొరేటరీలో పరీక్షిస్తే అవి పాత వెంట్రుకలో, ఈమధ్య తెగినవో తేలిపోతుంది. ఇన్‌స్పెక్టర్! దయచేసి ఆ బ్రష్‌ను లాబొరేటరీకి తీసికెళ్ళండి.

నిన్న మొన్నటివరకూ ఆ గదిలో నివసించిన సత్య వేణి, హఠాత్తుగా ఏమైపోయింది? ఇప్పుడు మనముందు పడగవిప్పిన ప్రశ్న ఇది. ఆమెకోసం తీవ్రంగా గాలించాలి. డాక్టర్! మీ ఆల్బంలో ఆమె ఫోటో ఏదైనా

వుందా?"

"ఉంది! ఆ కుటుంబ సభ్యులందరి ఫోటోలూ వున్నాయి. జపాన్‌లో తీయించినవి."

"ఇన్‌స్పెక్టర్! దయచేసి, డాక్టర్ గారివద్ద ఆమె ఫోటో తీసుకుని, దాని కాపీలు తీయించి, పత్రికా ప్రకటనలతోబాటు అన్ని నగరాల పోలీస్ స్టేషన్లకూ మెసేజ్ పంపించండి. రామారావుగారూ! మీతో కాస్త మాట్లాడాలి. రండి!" అంటూ బైటికి నడిచాడు దుర్యోధన్.

6

"ఇప్పుడు చెప్పండి, రమాదేవి మిమ్మల్ని ఏ పనిమీద నియమించింది? ఎన్నాళ్ళనించి మీ రామెకోసం పనిచేస్తున్నారు?" అడిగాడు దుర్యోధన్, రామారావుని తన ఇంటి ఆఫీసులో కూర్చోబెట్టి.

అతను పలకలేదు. ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

"మీరు చెప్పకున్నా, తర్కంతో నేను ఊహించగలను. మతి స్థిమితంలేని సత్యవేణి, రమాదేవి ఇంట్లోంచి ఒకరోజు హఠాత్తుగా పారిపోయి వుంటుంది. దాంతో రమాదేవి భయపడి, ఆమె ఆచూకీ తీసి, ఇంటికి తీసుకరావలసిందిగా మిమ్మల్ని కోరివుంటుంది. మీరెంత ప్రయత్నించినా ఆమె ఆచూకీ తెలిసివుండదు.

లేదా, తెలిసినా అంత పెద్ద క్లైంట్‌ను అంత త్వరగా జారవిడవడం ఇష్టంలేక తెలియనట్టు నటించి వుంటారు. దాంతో విసిగెత్తిన రమాదేవి, ఇక ఆ పని మీవల్ల జరిగేట్టులేదనీ, మానెయ్యమనీ, తాను పోలీసుల సహాయం కోరతాననీ చెప్పివుంటుంది.

దాంతో మీరామెను మరికొన్ని రోజులు వ్యవధి ఇవ్వమని కోరడానికి ఫోన్ చేసి వుంటారు. ఆ ఫోన్ శబ్దం

విని నళిని ఆమె పడగ్గదిలోకెళ్ళి, శవాన్ని చూసింది.... ఫోన్ యెవరూ ఎత్తకపోడంతో మీరే స్వయంగా అక్కడికెళ్ళారు. నిజమేనా?"

సాలోచనగా తలూపాడు రామారావు. "మీ తర్కం సరైనదే! ఐతే, రమాదేవి తన అక్క సత్యవేణి అని చెప్పకుండా, తన ఇంట్లో అతిథిగా వుంటున్న ఓ స్నేహితురాలు హఠాత్తుగా ఇల్లువదిలి ఎక్కడికో వెళ్ళి పోయిందనీ, ఆమెకు మతి స్థిమితంలేదనీ, యెక్కడుందో వెదికి తీసుకురమ్మనీ పదిరోజుల క్రితం కోరింది నన్ను."

"సత్యవేణి ఆచూకీ తెలిసిందా మీకు?"

"తెలిసింది!"

"ఎక్కడ?"

"సారీ, ఆచూకీ తెలిసేలోపలే చాలా ఆలస్యమై పోయింది.... క్షమించండి. ఇంతకిమించి నేనేమీ చెప్ప దలచుకోలేదు!"

"ఆల్ రైట్! అన్యథా భావించకుంటే, నేనీ ఉత్తరాలూ అవీ పరిశీలించేవరకూ ఇక్కడే కూర్చోండి. మీతో మరికొన్ని విషయాలు చర్చించాలి" అంటూ రమాదేవి ఇంటినించి తెచ్చిన ఉత్తరాలపెట్టె తెరిచాడు దుర్యోధన్.

అందులోని ఒక్కో ఉత్తరాన్నీ చదువుతూ విష యాలు అవగాహన చేసుకుంటూ, అవి పూర్తయ్యాక, కథల కార్బన్ ట్రూకాపీ స్క్రిప్టుల ఫైల్ తెరిచాడు. వాటిని చూచాయగా పరిశీలించడం పూర్తిచేసి, రమా దేవి మరణించేముందు లాయర్‌కి రాసిన ఉత్తరాన్ని మరోసారి పరిశీలించాడు.

అప్పుడు మెరిసింది మెరుపు దుర్యోధన్ కళ్ళల్లో.

"రామారావుగారూ! ఈ ప్రశ్నకి సూటిగా జవాబివ్వండి. రమాదేవిని మొదటిసారి చూసినప్పుడు మీకేమనిపించింది?"

"చాలా ధనవంతురాలనీ, రవ్వంత చిరాకతత్వం గలదనీ, తను తలుచుకున్నది పొందితీరాలనే పట్టుదల గలదనీ స్ఫురించింది!"

"అదికాదు. మీరామె రచనలు యెప్పుడైనా చదివారా?"

"నాలుగైదు నవలలు చదివినట్టు జ్ఞాపకం! చాలా రోజులమాట!"

"ఒక రచయిత నవలలో, కథలో చదువుతున్నప్పుడు ఆ రచయితపట్ల పాఠకుల మదిలో ఒకరూపం, ఒక అభిప్రాయం రూపు దిద్దుకుంటుంది. అదే రచయితను వ్యక్తిగతంగా కలిసి మాట్లాడినప్పుడు పాఠకుడి మదిలోని రూపానికీ, అభిప్రాయానికీ ఆ రచయిత లేదా రచయిత్రి మూసపోసినట్టు సరిపోవచ్చు. లేదా, అందుకు భిన్నంగానూ వుండవచ్చు. ఆమెను చూశాక మీకేమనిపించింది?"

రామారావు క్షణం ఆలోచించి, "నా మనసులో వున్న రూపానికీ, అభిప్రాయానికీ ఆమె చాలా విరుద్ధంగా తోచింది. అంత గొప్ప రచయిత్రి ఈమేనా? అన్న అనుమానం కూడా రాకపోలేదు!"

దుర్యోధన్ నవ్వి—"మీ అనుమానం సరైనదే! ఆమె అందరూ అనుకుంటున్నట్టు గొప్ప రచయిత్రి కాదు. గొప్ప మోసగత్తె!" అన్నాడు.

"అంటే?"

"ఆమె అసలు రచయిత్రికాదంటున్నాను!"

"అసంభవం! ఆమె కథలు అసంఖ్యాకంగా అనేక పత్రికల్లో ప్రచురింపబడ్డాయి. లెక్కలేనన్ని నవలలు పేరున్న పత్రికల్లో సీరియల్స్‌గా వచ్చాయి. వాటి ఆధారంగా ద్విభాషల్లో ఎన్నో సినిమాలు తీయబడి విజయవంతమయ్యాయి."

"అవన్నీ ఆమె రాసినవి కావు!"

"వా....ట్!? మరెవరు రాశారు?"

"ఆమె అక్క సత్యవేణి!"

"ఇంపాసిబుల్! మతి స్థిమితంలేని ఒక స్త్రీ అటువంటి రచనలు చేసిందంటే ఎవరు నమ్ముతారు?"

"ఆమెకు మతిస్థిమితంలేదని మీకెలా తెలుసు? మీరామెను చూశారా?"

"లేదు. ఐతే, మామూలు స్త్రీ లెవ్వరూ అన్ని సంవత్సరాలు బైటప్రపంచంతో సంబంధం లేకుండా ఒకే గదిలో అజ్ఞాతవాసం చెయ్యలేరు!"

"రామారావుగారూ! ప్రతి మేధావిలోనూ అంతో ఇంతో పిచ్చి అనేది వుంటుందని మీరు మర్చిపోతున్నారు. పెద్ద పెద్ద సైంటిస్టులూ, పరిశోధకులూ బాహ్య ప్రపంచంతో సంబంధం లేకుండా తమచుట్టూ ఓ పరిధి ఏర్పరచుకుని, తాము ఎంచుకున్న పనిమీదే పూర్తిగా మనసు లగ్నంచేసి, పిచ్చిగా కృషి చేస్తారు గనకే అందులో వారికి సంపూర్ణమైన సాఫల్యం లభిస్తుంది. మామూలు మనుషులకది అసాధ్యం! అందుకే వారు మేధావులుగా పరిగణింపబడతారు.

ఇనాళ్ళూ రమాదేవి పేరుతో ప్రచురింపబడ్డ కథలూ, నవలలూ ఆమె రాసినవి కావనీ, ఆమె అక్క రాసినవనీ నిరూపించడానికి ఇవిగో ఆధారాలు!" అంటూ ఉత్త

రాల పెట్టెలోంచి రెండు ఉత్తరాలుతీసి, రామారావు ముందు పెట్టాడు దుర్యోధన్.

అందులో ఒకటి సత్యవేణి రాసిందని కింద సంతకం వల్ల తెలుస్తోంది. రెండోది రమాదేవి రాసింది. ఆ తర వాత కథల ఫైల్ తెరిచి చూసాడు దుర్యోధన్. అందు లోని చేతివ్రాతా సత్యవేణి రాసిన ఉత్తరంలోని చేతి వ్రాతా అచ్చుగుద్దినట్టు ఒకేలా వుంది.

ఆ తరవాత రమాదేవి మరణించేముందు లాయర్ కు రాసిన అసంపూర్తి ఉత్తరాన్ని విప్పి చూసాడు దుర్యోధన్. అందులో చేతివ్రాతా, రమాదేవి రాసిన ఉత్తరంలోని చేతివ్రాతా ఒకేలా వున్నా, కథల స్క్రిప్టులోని చేతివ్రాతతో ఏమాత్రం సరిపోవడంలేదు!

"ఇప్పుడర్థమైందా? స్క్రిప్టులోని రాతకూ, రమాదేవి రాతకూ ఎటువంటి పోలికా లేదు!"

ఆశ్చర్యంతో రామారావు కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి. "ఔను! ఇప్పుడు మీ వాదనతో నేనేకీభవిస్తున్నాను. ఐతే, అంతటి మేధావి అయిన సత్యవేణి, అన్ని సంవ త్సరాలు బాహ్యప్రపంచంతో సంబంధంలేకుండా ఆ గదిలో యెలా వుండిపోయింది? పారిపోవడానికెందుకు ప్రయత్నించలేదు? తన రచనలు రమాదేవి పేర ప్రచు రించుకోడానికెందుకనుమతించింది? రమాదేవి తన అక్క ఆత్మహత్య చేసుకుందని జపాన్ నించి డాక్టర్ శ్రీకాంత్ కు ఉత్తరం ఎందుకు రాసింది?" అడిగాడు అయోమయంగా.

"ఈ ఉత్తరాలూ ఈమధ్య జరిగిన సంఘటనలూ పరిశీలించాక అసలు కథ కొద్దిగా అర్థమైంది నాకు. జపాన్ లో వున్నప్పుడు తనూ, తన తమ్ముడూ సత్య వేణిని ప్రేమించడం జరిగిందని డాక్టర్ శ్రీకాంత్

స్వయంగా చెప్పాడు.

ఐతే, ఈ ఉత్తరాలద్వారా సత్యవేణిలాగే రమాదేవి కూడా డాక్టర్ తమ్ముణ్ని ప్రేమించేదని తెలుస్తోంది! డాక్టర్ తమ్ముడు సత్యవేణిని ప్రేమించి, ఆమెనే పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. దాంతో స్వతహాగా కోపిష్టి అయిన రమాదేవి మనసు ఈర్ష్యాసూయలతో భగ్గుమంది.

తాను ప్రేమిస్తున్న మనిషిని పెళ్ళిచేసుకుని, తనను భగ్నప్రేమికురాలిని చేసిన అక్కపై లోలోపల ద్వేషాన్ని పెంచుకుంది. అంతేకాదు, తన ప్రేమను గ్రహించకుండా తనను నిర్లక్ష్యం చేసిన డాక్టర్ తమ్ముడిపట్ల కూడా ఆమెలో అసహ్యం పెరిగివుంటుంది.

ఎలాగైనా వారి సంసారంలో చిచ్చుపెట్టి, తనకు దక్కని సుఖసంతోషాలను వారికీ చెందకుండా చెయ్యాలన్న దుర్బుద్ధితో రమాదేవే తన అక్క మనసులో ఆమె భర్త మరో స్త్రీతో చనువుగా వుంటున్నాడన్న విషబీజాన్ని నాటి వుంటుంది.

ముందే సౌమ్యమనస్కురాలైన సత్యవేణి, స్వయాన తన చెల్లెలే చెప్పినప్పుడు ఆ అపవాదును చాలా సులభంగా నమ్మేసింది. ఆ విషబీజం ఆమె మనసులో మొలకెత్తి, క్రమేపీ వటవృక్షమైపోయింది. ఆమె హృదయ కుహరంలో ఏమూలో భర్తపట్ల ద్వేషభావన, ప్రతీకార భావన తొంగిచూస్తూ వుందేది.

ఆ భావనే ఆ రోజు రైఫిల్ షూటింగ్ ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నప్పుడామె చేతిని ఆమెకు తెలియకుండానే భర్తకు గురిపెట్టించి, ఫైర్ చేయించింది. ఆ హఠాత్పరిణామంతో ఆమె మానసిక స్థితి దెబ్బతింది. భర్తను చేజేతులా తానే చంపానన్న ఆత్మన్యూనతా భావం

ఆమెను కృంగదియ్యసాగింది.

ఆ సంఘటన మర్చిపోడానికి మూడ్ వచ్చినప్పుడల్లా రచనా వ్యాసంగంలో మునిగిపోయి, కథలూ, నవలలూ రాయడం ఉధృతం చేసింది. ఆ బలహీనతను రమాదేవి తన స్వప్రయోజనానికి వాడుకుంటూ, అక్కను తన కీలుబొమ్మగా మార్చుకుంది. ఆమె రచనలన్నీ తన పేర పత్రికలకు పంపి, పేరు తెచ్చుకోసాగింది!

ఆమె కూడా రచయిత్రే అయినా, ఆమెకన్నా సత్యవేణి రచనలే చాలా బావుం దేవని డాక్టర్ శ్రీకాంత్ ఇదివరకే మనకు చెప్పిన విషయం గమనార్హం! అంటే రమాదేవి తిరుగుటపా రచయిత్రన్న మాట!

అలా ఆమె రచనలద్వారా తన పేరు తెలుగుదేశంలో మారుమోగేసరికి, ఇక జపాన్ లో ఉండేకంటే, స్వదేశం వెళ్ళి అక్కడే స్థిరపడితే మరీ బాగుంటుందని, అక్క పిచ్చాసుపత్రి కిటికీలోంచి దూకి ఆత్మహత్య చేసుకుందని డాక్టర్కు ఉత్తరంరాసి, సత్యవేణిని తన కూడా రహస్యంగా ఇక్కడికి తెచ్చి, రైటింగ్ రూంలో దాచి, కథలూ, నవలలూ రాయిస్తూ, ఆమెకు చెందాల్సిన కీర్తి కిరీటాన్ని తన నెత్తిన పెట్టుకుని, సమాజంలో గొప్ప రచయిత్రిగా చెలామణీకాసాగింది!" అంటూ ముగించాడు దుర్యోధన్.

రామారావు ముఖం చిట్లించి "రమాదేవి ఎంతటి నీచురాలో ఇప్పుడర్థమైంది. అటువంటి స్త్రీని ఎవ్వరో కాదు, నేనే చంపితే బావుం దేది" అన్నాడు అసహనంగా.

"ఇప్పుడు చెప్పండి, సత్యవేణి కనిపించిందా మీకు?"

రామారావు జవాబిచ్చేలోగా టీపాయ్మీది టెలిఫోన్ గణగణ మోగింది.

దుర్యోధన్ రిసీవరందుకుని "హాలో!" అన్నాడు.

"రామారావుపేట హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కు వెంటనే బైలు దేరండి. చాలా అర్జంటు" అన్నాడు అవతలనించి ఇన్‌స్పెక్టర్ యుగంధరరెడ్డి.

"ఆల్ రైట్! వస్తున్నాను" అంటూ రిసీవర్ దించేశాడు దుర్యోధన్.

7

రామారావుపేట హెడ్‌క్వార్టర్స్ చేరుకుని, ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆఫీసులో అడుగుపెట్టి చూస్తే డాక్టర్ శ్రీకాంత్, లాయర్ మూర్తి, నళినీ అదివరకే అక్కడ కూర్చునున్నారు.

"ఏం జరిగింది ఇన్‌స్పెక్టర్?" అడిగాడు దుర్యోధన్ ఆశ్చర్యంగా.

"రమాదేవిని ఎవరు చంపారో తెలిసిపోయింది!"

"ఎవరు చంపారు?"

"నళిని!"

"ఏమిటి ఆధారం?"

ఇన్‌స్పెక్టర్ బల్ల సొరుగులోంచి ఓ ఫైల్ తీసి దుర్యోధన్ ముందుకు తీశాడు. "చదవండి. ఫింగర్ ప్రింట్స్ రిపోర్టు. హత్యాయుధమైన కర్రపలుకు మీదంచి ఆమె రక్తమైతే తుడిచేసింది కానీ, తన వేలి ముద్రలు తుడవలేకపోయింది!"

"అబద్ధం! నేలమీద పడున్న ఆ కర్ర పలుకును నా చేతిలోకి తీసుకున్నప్పుడు దానిమీద ఎలాంటి రక్తం లేదు!" అంది నళిని భయంగా.

"రక్తం వుందనీ, ఆ రక్తాన్ని మీరు శుభ్రం చేశారనీ చెప్పడానికి నా వద్ద బలమైన ఆధారం వుంది!"

"ఏమిటది?" అడిగాడు దుర్యోధన్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ బల్ల సొరుగులోంచి ఓ కవరుతీసి అందించాడు. ఆ కవరు తెరిచి చూసిన దుర్యోధన్‌కు అందులో కాలి మసి అయిన బట్ట బూడిదా, దానిమీద చివరంటూ కాలిన చిన్న బట్టముక్కా, ఆ ముక్కపై ఎర్రని దారంతో అల్లిన 'నళిని' అనే అక్షరాలూ, ఆ అక్షరాలపై ఇంకిపోయిన రెండు ఎర్రని చుక్కలూ కనిపించాయి.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆ చుక్కల్ని ఉద్దేశించి, "అవి మానవ రక్తపు చుక్కలని లాబొరేటరి టెస్టింగ్‌లో తేలింది. ఆ కాలిన గుడ్డపీలిక నళిని చేతిరుమాలని మీకు వేరే చెప్పనవసరంలేదనుకుంటాను" అన్నాడు.

"ఈ బూడిద ఎక్కడ దొరికింది మీకు?"

"రమాదేవి పడగ్గది పక్క గదిలోని చెత్తబుట్టలో. హత్యానంతరం నళిని రక్తం అంటిన చేతులూ, హత్యాయుధమూ రుమాలుతో తుడిచి, ఆధారం అందకుండా దాన్ని కాల్చేసి, చెత్తబుట్టలో పడేసింది. ఐతే దురదృష్టవశాత్తూ కాల్చేటప్పుడు రుమాలును ఏ మూలనైతే పట్టుకుందో అక్కడే ఆమె పేరు అల్లి వుంది!"

చేతుల్లో మొహం కప్పుకుని ఏడవసాగింది నళిని.

దాంతో రామారావు ఉండబట్టలేక — "ఆమె కావాలని ఆ రుమాలు కాల్చలేదు, నేనే కాల్చిపారెయ్యమని సలహా ఇచ్చాను" అంటూ జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్టు వివరించాడు, రైటింగ్ రూం తలుపు తాళం తీసిపెట్టడం తప్ప!

అంతా విన్న ఇన్‌స్పెక్టర్ కనుబొమలు ముడివడ్డాయి. "ఐతే, సాక్ష్యాధారాలను రూపుమాపడానికి నేరస్థులకు

సహాకరించినందుకు మీరూ శిక్షార్హులే అవుతారు."

రామారావు నవ్వి—"న్యాయస్థానం కేవలం సాక్ష్యాధారాలనేకాదు, హత్యకు కారణం కూడా పరిశీలిస్తుంది ఇన్స్పెక్టర్! రమాదేవిని చంపేంతటి పగా, కసీ, అవసరమూ నళినికేమున్నాయని కోర్టు ప్రశ్నిస్తే ఏం జవాబిస్తారు మీరు?" అడిగాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ లాయర్ వైపు సైగ చేస్తూ, "దానికి జవాబు నేను కాదు, లాయర్ గారిస్తారు" అన్నాడు చాలా నింపాదిగా.

అందరి కళ్ళూ లాయర్ వైపు మళ్ళాయి. సత్యనారాయణమూర్తి కంఠం సవరించుకుని, "సారీ మిస్టర్ దుర్యోధన్ ఈ విషయం మీకు ముందే చెప్పడం మర్చాను. ఆరేళ్ళ క్రితం రమాదేవిగారు నాకో సీలు వేసిన కవరిచ్చి, తాను మరణించిన తరవాతే ఆ కవరు విప్పి, అందులో రాసిపెట్టిన ఆదేశాలను పొల్లుపోకుండా అమలు జరపాలని కోరారు.

ఆమె కోరినట్టే మొన్న ఆవిడ మరణించాక ఆ కవరు విప్పి చదివాను. అందులో ఆమె తన అక్క బ్రతికేవుందన్న వాస్తవాన్ని అంగీకరిస్తూ, తన తదనంతరం ఆమెకు ఏలోటూ రాకుండా ప్రతినెలా ఐదువేల రూపాయలు అందించాలని సూచించారు.

ఆవిడకు చెందిన సుమారు నలభై లక్షల స్థిరాస్తీ, నగదూ అటుంచి, ఈ మధ్య మరణించిన ఆమె దూరపు బంధువు ద్వారా సంక్రమించిన ఆస్తి అరవై లక్షలు వుంటుంది. రమాదేవి మరణించారు గనక, ఆవిడ ఆస్తిపాస్తులూ ఇప్పుడామె దగ్గరి బంధువులకు లభిస్తాయి" అన్నాడు.

"బ్రతికున్న సత్యవేణే ఆమె దగ్గరి బంధువు గనక అతన్నీ ఆమెకే లభిస్తాయంటారు. ఔనా?"

"అంతేకాదు. సత్యవేణి తరవాత మరో దగ్గరి బంధువు కూడా ఉందామెకు...."

"నో!" అరిచాడు డాక్టర్. "దయచేసి ఆ విష యాన్ని రహస్యంగానే వుంచండి. ప్లీజ్!"

"సారీ డాక్టర్! ఇక ఆ రహస్యాన్ని రహస్యంగా వుంచడానికి వీల్లేదు" అంటూ దుర్యోధన్ వైపు తిరిగి, "ఆ రహస్యంతోనే హత్యకు కారణం స్పష్టమౌతుంది" అన్నాడు లాయర్.

"ఏమిటది?" అడిగాడు దుర్యోధన్ ఆసక్తిగా.

"నళిని డాక్టర్ శ్రీకాంత్ కూతురుకాదు! సత్యవేణి కూతురు!!"

దుర్యోధన్ నిబ్బరపోయాడు ఒక్కసారి!

"మ్.... నేను.... నేను.... ఓహ్.... నో డాడీ చెప్పండి ఇదంతా అబద్ధమని చెప్పండి డాడీ...." అంది నళిని దుఃఖాతిశయం ఆపుకోలేక.

డాక్టర్ శ్రీకాంత్ కళ్ళలో కన్నీరు సుళ్ళు తిరిగింది. "ఆయన చెప్పింది నిజమేనమ్మా! ఇన్నాళ్ళూ ఆ పచ్చి నిజం నీకు తెలియకుండా జాగ్రత్తపడుతూ నిన్ను నా కళ్ళల్లో పెట్టుకు పెంచాను.

నువ్వు నా కన్నకూతురివి కావు. అసలు నేనింతవరకూ పెళ్ళే చేసుకోలేదు. నువ్వు నా తమ్ముడి జ్ఞాపకచిహ్నానివమ్మా! నీ తండ్రి దుర్మరణం పాలయ్యాక తల్లి మతి విభ్రమం కోల్పోయాక రమాదేవి నాకు ఉత్తరం రాసి, జపాన్ పిలిపించింది.

మేమిద్దరం కలిసే నీ తల్లిని మానసిక చికిత్సకోసం

హాస్పిటల్లో చేర్పించి, ఆమె బాగోగులు చూసుకోడానికి రమాదేవిని అక్కడ వదిలి, నిన్ను నా వెంట ఇక్కడికి తీసుకొచ్చాను....” అన్నాడు రుద్ధ కంఠంతో.

వల్లి ఆయన గుండెమీద తలవాల్చి వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది. “నా తల్లిదండ్రులెవరైనా, మీరు నా తండ్రి కాదంటే నేను సహించలేను డాడీ! ఊహ తెలిసినప్పటినించీ మీరు నామీద చూపిన ప్రేమానురాగాలు ఎంత మధురమైనవో నా అంతరాత్మకే తెలుసు!”

“నేను నీ తండ్రిని కాకున్నా నువ్వు నా రక్తానివే కదమ్మా!” అన్నాడు డాక్టర్ ఆమె తల నిమురుతూ.

అంతలో ఇన్స్పెక్టర్ కల్పించుకుని, “చూశారా దుర్యోధన్! ఇప్పుడర్థమైందికదా హత్యకు కారణం? రమాదేవి మరొక్క నెల బ్రతికివుంటే ఆమె అరవై లక్షల ఆస్తికి అధికారిణి అయివుండేది. అదో కారణం! తన తల్లిని ఇన్నేళ్ళు ఇంట్లో బంధించి, ఆమెను మానసికంగా హింసించి, తనను తల్లి ప్రేమకు నోచుకోకుండా చేసిన పినతల్లి రమాదేవిపట్ల ప్రతీకారం రెండో కారణం! ఇవి చాలనుకుంటాను కోర్టు వారికి?” అన్నాడు డాక్టర్ కటువుగా.

“చెప్పారో, చెప్పలేదో మాకెలా తెలుసు? ఏమిటి నిదర్శనం? మీరు చెప్పకున్నా మరోవిధంగా తెలియవచ్చుగా ఆమెకు?”

“ఎలా తెలుస్తుంది?”

“జపాన్‌లో వున్న రమాదేకీ, మీకూ తరుచూ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిగేవి కదా?”

“ఔను. ఆ ఉత్తరాన్ని నేను వెంటనే చింపి కాల్చేసేవాణ్ని!”

"మీరు ఇంట్లో లేనప్పుడో, ఊళ్ళో లేనప్పుడో ఏదో ఒక ఉత్తరం ఆమె చేతికి అందివుండవచ్చుగా...." ఇన్స్పెక్టర్ మాట పూర్తికాకముందే ఫుల్ సూటులో వున్న ఓ నడి వయస్కుడు హడావుడిగా ఆఫీసులోకి వచ్చాడు.

"రండి డాక్టర్, రండి!" అంటూ లేచి, అతన్ని అందరికీ పరిచయం చేస్తూ, "ఈయన మా డిపార్టుమెంటల్ డాక్టర్ ముకుందంగారు! రమాదేవి శవాన్ని మార్చ్యురీ చేసింది ఈయనే!" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

డాక్టర్ వాళ్ళను సమీపించి, "మీరు నగిషీలు చెక్కిన ఓ పొడవాటి కత్తెరపలుకును మాకు పంపించి, హత్య దానితోనే జరిగిందన్నారు కదూ! శవం కంఠం మీద గాయం నిస్సందేహంగా అటువంటి పలుకువల్లే ఏర్పడింది. ఐతే, మీరు పంపినదానితో మాత్రంకాదు! సరిగ్గా అలాటి పలుకునే పోలిన మరో పలుకుతో జరిగిందని నా అభిప్రాయం!" అన్నాడు.

అందరూ దిగ్భ్రాంతితో ఒకరి మొహాలొకరు చూసుకున్నారు.

"హత్య ఆ పలుకును పోలిన మరో పలుకుతో జరిగిందని ఎలా చెప్పగలుగుతున్నారు డాక్టర్? మీకు పంపిన పలుకు హత్యా ప్రదేశంలోనే దొరికింది మాకు!" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ తీవ్ర స్వరంతో.

డాక్టర్ నవ్వి, కోటుజేబులోంచి చిన్న కాగితం కవరుతీసి, దాన్ని టేబిల్‌మీద బోర్లించి దులిపాడు. మరుక్షణం కవర్లోంచి అర అంగుళం పొడవున్న బాగా మొనదేలిన ఇనపముక్క కిందపడింది.

"ఇదేమిటో తెలుసా? పోస్టుమార్టం చేస్తున్నప్పుడు

ఆమె కంఠంమీది గాయంలోంచి బైటపడిన ముక్క! హత్యాయుధం ఆమె గొంతులో దిగాక, బైటికి లాగుతున్నప్పుడు మొన అందులో ఇరుక్కు-పోయింది!" అంటూ మరో జేబులోంచి కాగితంలో చుట్టిన కత్తెర పలుకుతీసి, "హత్యాయుధ మంటూ మీరు పంపిన పలుకు ఇది. చూడండి. దీని మొన యథాతథంగా అలాగే వుంది" అన్నాడు డాక్టర్.

ఆ స్థితిని సద్వినియోగం చేసుకుంటూ, "ఇప్పుడేమంటారు ఇన్‌స్పెక్టర్! దీన్నిబట్టి హత్య ఈ పలుకుతో గాక, దీని రెండో పలుకుతో జరిగినట్లు స్పష్టమౌతోంది. ఆ విధంగా నళిని నిర్దోషి అని కూడా ఋజువవుతోంది. ముందా యింటిని క్షుణ్ణంగా మరోసారి గాలించి హత్యాయుధాన్ని హస్తగతం చేసుకోండి" అన్నాడు దుర్యోధన్.

"ఇల్లంతా అంగుళం వదలకుండా గాలించాను. కొంపదీసి, హంతకుడు హత్యాయుధాన్ని వెంటతీసుకుపోలేదు కదా?" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ అయోమయంగా.

"థాంక్ గాడ్! నా తల్లి తలపై మోపబడ్డ హత్యాభియోగం ఈ విధంగా తొలగిపోయింది!" అన్నాడు డాక్టర్ శ్రీకాంత్ నళిని వీపు నిమురుతూ.

సరిగ్గా అదే సమయంలో టేబిల్ మీది టెలిఫోన్ మోగింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ రిసీవర్ అందుకుని, కాసేపు అవతలి సంభాషణ విని, ఒక్కసారి లేచినిల్చున్నాడు. "సత్యవేణి ఆచూకీ లభించింది!"

"ఎక్కడ?" అందరూ ఒకేసారి ప్రశ్నించారు.

"తిరుపతిలో!"

"సతీశంగానా?" అడిగాడు రామారావు.

"సారీ! శవరూపంలో, తిరుమల దేవస్థానంవారి కాటేజ్ అద్దెకు తీసుకుని, వెంకటేశ్వరస్వామి దర్శనం చేసుకుని, కాటేజ్‌లో ఎండ్రిన్ తాగి ఆత్మహత్య చేసుకుందిట!

"మ .... మ్మా!" అంటూ చేతుల్లో మొహం కప్పుకుంది నళిని.

"మీ వాలకం చూస్తోంటే ఆమె తిరుపతిలో చనిపోయినట్టు మీకు ముందే తెలిసివుందనిపిస్తోంది" అన్నాడు దుర్యోధన్ రామారావుతో.

అతను నిట్టూరుస్తూ తలూపాడు. "ఔను, రమాదేవి ఆమెను వెదకడానికి నన్ను నియమించాక, ఎంతో ప్రయత్నంమీద ఇక్కడ ఓ టాక్సీని కనుక్కోగలిగాను. ఆ టాక్సీలోనే ఆమె ఇక్కణ్ణించి తిరుపతి వెళ్ళింది! వెంటనే నేను తిరుపతిచేరి, తీవ్రంగా గాలిస్తే ఆమె తిరుమల దేవస్థానంవారి కాటేజ్‌లో అద్దెకున్నట్టు తెలిసింది.

ఆ కాటేజ్ కెళ్ళి చూస్తే తలుపు మూసుంది. బైట తాళంలేదు. ఎంత తట్టినా తలుపు తెరుచుకోలేదు. విసిగి, కిటికీ సందులోంచి లోపలికి చూశాను. సత్యవేణి పక్కమీద నిశ్చలంగా పడుంది. ఆమె ఊపిరితీసుకుంటున్న కదలిక కూడా లేకపోవడంతో చనిపోయిందని నిశ్చయించుకున్నాను.

పోలీస్ రిపోర్టిస్తే లేనిగలాగి డొంకంతా కదుపుతారని ఏమీ ఎరగనట్టు మద్రాసు వచ్చేశాను. ఆ సంగతి చెప్పుదామని రమాదేవి ఇంటికి ఫోన్ చేస్తే ఎవరూ ఎత్తలేదు. నేనే చెబుదామని వెళ్ళిచూస్తే ఆమె చచ్చిపడుంది

పడగ్గదిలో.

దుర్యోధన్, నళిని భుజంతట్టి, "శాంతించమ్మా! హత్యాభియోగం నించి నిన్ను తప్పించామని సంతోషిస్తోంటే, తల్లిని కోల్పోయిన దుఃఖం నిన్ను చుట్టుముట్టింది. నీ తల్లి ఈ రోజు కాదు. పన్నెండేళ్ళ క్రితమే చనిపోయిందని మనసు రాయి చేసుకో!" అంటూ ఇన్ స్పెక్టర్ వైపు తిరిగి, "ఇప్పుడామె శవం ఎక్కడుందట?" అడిగాడు.

"తిరుపతి పోలీసులకు శవం సోమవారం ఉదయం దొరికిందట. పోస్టుమార్టం చేయించి, అంత్యక్రియలు జరిపిద్దామనుకుంటుండగానే మేము పంపిన మెసేజ్ అందిందట. ఆమె పోలికలు మేము వర్ణించినట్టే ఉండటంతో నాకు ఫోన్ చేసి, శవాన్ని హాస్పిటల్లో భద్రపరిచారట. ఇక బైలుదేరదామా?" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ క్యాప్ అందుకుంటూ.

8

అందరూ తమతమ వాహనాల్లో తిరుపతి చేరేసరికి రాత్రి ఏడుగంట లయింది. తిన్నగా పోలీస్ స్టేషన్ కెళ్ళి, స్థానిక ఇన్ స్పెక్టర్ని కలుసుకున్నారు. అతను వాళ్ళను హాస్పిటల్ కి తీసికెళ్ళి, కోల్డురూంలో భద్రపర్చిన శవాన్ని చూపాడు.

డాక్టర్ శ్రీకాంత్ వెంటనే గుర్తుపట్టాడు శవాన్ని! ఎంతో కాలం ఒంటరిగా ఒక గదిలో గడిపి, వయసు ఉడిగి, చిక్కి శల్యమైనా, శవాన్ని చూడగానే సత్యవేణి ఒకప్పుడు చాలా అందగత్తె అయివుండాలని స్ఫురించింది దుర్యోధన్ కు.

తల్లిని చుట్టేసి భోరుమంది నళిని. అతికష్టంమీద ఆమెను ఓదార్చి, అందరూ తిరిగి పోలీస్ స్టేషన్ చేరారు.

"శవం పోస్టుమార్టం రిపోర్టు ఇలా ఇవ్వండి" అన్నాడు యుగంధర రెడ్డి స్థానిక ఇన్ స్పెక్టర్ తో.

అతను బల్ల సొరుగులోంచి రిపోర్టుతీసి అందిస్తూ, "శవం సోమవారం దొరికింది మాకు. ఐతే, పోస్టుమార్టం తరవాత, ఆమె మరణించి నలభై ఎనిమిది గంటలయిందని చెప్పాడు డాక్టర్! అంటే, శనివారం సాయంత్రమన్న మాట! శవం పక్కనే ఆమె రాసిపెట్టిన ఓ ఉత్తరం కూడా దొరికింది మాకు!" అన్నాడు.

"ఉత్తరమా! ఏదీ?" అడిగాడు దుర్యోధన్ ఆతృతగా.

ఇన్ స్పెక్టర్ సొరుగులోంచి మడతపెట్టిన అరఠావు సైజు కాగితంతీసి అందించాడు. అందులోని చేతివ్రాత చూడగానే అంతక్రితం తాను చూసిన కథల కార్బన్ కాపీ స్క్రిప్టుల చేతివ్రాత జ్ఞాపకం వచ్చింది దుర్యోధన్ కు.

అందరూ వినేలా గట్టిగా చదవసాగాడు ఉత్తరాన్ని.

"నా చావుకు నేను తప్ప మరెవ్వరూ బాధ్యులు కారు. నావంటి అదృష్టహీనురాలు ఈ లోకంలో నిజంగా, నిశ్చబ్దంగా బ్రతకడంకంటే సాధ్యమైనంత త్వరగా మరణించడమే మేలు!

సుఖంగా సంసారం చేసుకుంటున్న సమయంలో చేజేతులా ప్రేమించి పెళ్ళాడిన భర్తను పోగొట్టుకుని, మా ప్రేమఫలంగా నవమాసాలూ మోసిన కన్నకూతుర్ని కళ్ళల్లో పెట్టుకు పెంచలేక, అనామకురాలిగా బ్రతికిన బ్రతుకూ ఒక బ్రతుకేనా?

(ఈ ఉత్తరం ఎవరికి దొరికినా దయచేసి, దీన్ని

మద్రాసులో నివసించే డాక్టర్ శ్రీకాంత్ గారికి అందజెయ్యాలని వేడుకుంటున్నాను.)

బావా! నా చిట్టితల్లి నళినిని ఇంతకాలం తండ్రికన్నా మిన్నగా ఏ లోటూ లేకుండా పెంచి, అపారమైన అనురాగాన్ని అందించిన నీకు నేను ప్రతి జన్మలోనూ ఋణపడివుంటాను. రమాదేవి, నువ్వూ పరస్పరం అర్థం చేసుకుని, ఇన్నేళ్ళ బ్రహ్మచర్యాన్ని విడనాడి, ఇద్దరూ వివాహమాడబోతున్నారని తెలిసి నేసెంతో ఆనందించాను.

కానీ ఆ ఆనందం కూడా అట్టే కాలం నిలవదని తెలిసి ఎంతగానో విచారించాను. మేమిద్దరం అక్కాచెల్లెళ్ళం నిజంగా చాలా దురదృష్టవంతులం! నాకంతా తెలుసు.... నావల్ల ఎంత అవుతుందో అంతా చేశాను.... కానీ, దురదృష్టాన్ని జయించడం ఎవరి తరం?

అందుకే, మరో గత్యంతరంలేక ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నాను....ఇలాంటి విపత్కర పరిస్థితిలో నువ్వు పనిగట్టుకుని విదేశాలకు బైలుదేరడం నాకు నచ్చలేదు. నువ్వు తప్ప ఆ విపత్తునించి ఆమెను మరెవ్వరూ కాపాడలేరని తెలిసీ ఆమెనలా ఒంటరిగా వదిలిపోవడం చాలా అన్యాయం!

కనీసం ఆమెను నీవెంట తీసికెళ్ళినా బావుండేది. ఇక ఆమె నెవ్వరూ కాపాడజాలరు! భగవంతుడు మా అక్కాచెల్లెళ్ళ ఆత్మలకు శాంతిని ప్రసాదించుగాక!!

ఇంతకిమించి ఇంకా రాసే ఓపిక నాలో లేదు. ఉంటాను. యెప్పటిలాగే నా చిట్టితల్లికి ఏ లోటూ రానివ్వకుండా చూసుకుంటావని ఆశిస్తున్నాను.

ఇట్లు—

సత్యవేణి!"

"రేవామె అంత్యక్రియలు శాస్త్రోక్తంగా ఇక్కడే జరిపించి వెళదాం!" అన్నాడు డాక్టర్ శ్రీకాంత్ సజల నయనాలతో.

ఆ రాత్రి అందరూ నగరంలోని ఓ లాడ్జిలో విడిది చేశారు. భోజనాల తరవాత దుర్యోధన్ రామారావును తన గదిలోకి తీసికెళ్ళి, "సత్యవేణి రాసిన ఉత్తరంలోని కొన్ని వాక్యాలు నన్ను చాలా తికమక పెడుతున్నాయి" అన్నాడు.

"ఏమిటవి?"

"మీరిద్దరూ వివాహమాడబోతున్నారని తెలిసి ఎంతో ఆనందించాను. కానీ, ఆ ఆనందం కూడా అట్టే కాలం నిలవదని తెలిసి యెంతగానో విచారించాను.... మేమిద్దరం అక్కాచెల్లెళ్ళం చాలా దురదృష్టవంతులం! రమాదేవి దురదృష్టం ఏమిటి? ఆమె చంపబడుతుందని సత్యవేణికి ముందే తెలుసా? మరో వాక్యం....అందుకే గత్యంతరం లేక ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నాను....ఏమిటా నిర్ణయం? చెల్లెలి హత్యా?"

"అసంభవం! సత్యవేణి శనివారమే చనిపోయింది. రమాదేవి హత్య ఆదివారం జరిగింది. అలాంటప్పుడు సత్యవేణి ఆమెనెలా చంపుతుంది?"

దుర్యోధన్ సాలోచనగా తలూపి, "మరి ఆమె ఏ నిర్ణయం గురించి ప్రస్తావించింది? తన ఆత్మహత్య గురించా? సరే, మరో విషయం....భగవంతుడు మా అక్కాచెల్లెళ్ళ ఆత్మలకు శాంతిని ప్రసాదించుగాక! ఈ వాక్యంతో చెల్లెలి మరణం తథ్యమని ఆమెకు ముందే తెలుసున్న విషయం స్పష్టమౌతోంది. ఇక్కడ మరో సంగతి గమనించాలి....

నువ్వు తప్ప ఆ విపత్తునించి ఆమెను మరెవ్వరూ కాపాడజాలరని తెలిసీ ఆమెను ఒంటరిగా వదిలిపోవడం చాలా అన్యాయం! ఇప్పుడామె నెవ్వరూ కాపాడజాలరు ఏమిటూ విపత్తు? ఇంత రామాయణం రాసిన మనిషి హంతకుడి పేరెందుకు రాయలేదో?" అన్నాడు దుర్యోధన్ మొహం చిట్లిస్తూ.

రామారావు కాసేపు ఆలోచించి చటుక్కున తలెత్తాడు. "ఇన్స్పెక్టర్ యుగంధరరెడ్డి ఊహ ప్రకారం వశినికి ఏదో ఒక మార్గాన తన జన్మ వృత్తాంతం తెలిసిందేమో, తరుచూ రమాదేవి ఇంటికి వస్తూ పోతుండేది గనక తన తల్లిని ఆమె ఎన్నో ఏళ్ళుగా ఇంట్లో బంధించి, ఆమె రాసిన రచనలు తన పేర ప్రచురించుకుంటున్న రహస్యం కూడా పసిగట్టి, ప్రతీకారంతో పిన తల్లిని చంపాలని పథకం వేసిందేమో!

ఆ పథకం తెలిసిన సత్యవేణి, కూతుర్ని వారించడానికి తన శాయశక్తులా ప్రయత్నించి, విఫలమై ఇంట్లోంచి పారిపోయిందేమో! అటువంటప్పుడు ఆమె తన కూతురి పేరు ఎలా రాస్తుంది?"

దుర్యోధన్ పలకలేదు. తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ సోఫా వెనక్కి వాలాడు.

9

మర్నాడు సత్యవేణి శవానికి అంత్యక్రియలు జరిపించి అందరూ మద్రాసు చేరేసరికి బాగా అలిసిపోయారు. బడలిక తీర్చుకోడానికి పరస్పరం సెలవుతీసుకుని, ఎవరిళ్ళవైపు వారు సాగిపోయారు. ఐతే, డిటెక్టివ్ దుర్యోధన్ తాను చేపట్టిన కేసు పూర్తయ్యేవరకూ ఓ పట్టాన విశ్రాంతి తీసుకునే ఘటం కాదు.

రామారావుని అతనింటివద్ద దింపి, తిన్నగా రమాదేవి ఇల్లు చేరుకున్నాడు. అతన్ని చూడగానే కోమిాకాక్షి మొహం తెల్లబడింది.

"సత్యవేణి చనిపోయిన సంగతి నీకు తెలుసా కోమిా?" అడిగారు దుర్యోధన్ సూటిగా.

"తెలుస్!"

"ఎప్పుడు? ఎక్కడ?"

"జపాన్ లో! పన్నెండేళ్ళక్రితమ్!"

"నో! ఆమె ఈ మధ్యే చనిపోయింది!"

"కాద్! ఆమె చనిపోయ్ పన్నెండేళ్ళయింద్!"

"అనవసరంగా బెట్టుచెయ్యక! నువ్వు రమాదేవికి అత్యంత విశ్వాసపాత్రురాలైన సేవికవని నాకు తెలుసు. అందుకే ఆమె భారతదేశం వస్తూ నిన్ను వెంట తెచ్చుకుంది. అంతేకాదు, నీతోబాటు తన అక్క సత్యవేణిని కూడా తీసుకువచ్చి, రైటింగ్ రూంలో రహస్యంగా వుంచి, ఆ విషయం ఎవరితోనూ చెప్పొద్దని నిన్ను ఆదేశించింది....

ఐతే, సత్యవేణి వారం రోజుల క్రితం ఇక్కణ్నించి పారిపోయి తిరుపతిచేరి, అక్కడ ఆత్మహత్య చేసుకుంది. ఈ రోజే మేమామె శవానికి అంత్యక్రియలు జరిపి వస్తున్నాం!"

ఆ మాట వినగానే కోమిా కళ్ళల్లో కన్నీరు సుళ్ళు తిరిగింది. "ఇవ్ డు నా గటి ఏమ్కావాలి? ఇవ్ డు నా గటి ఏమ్కావాలి?" అరిచి తలవంచుకుంటూ.

"జపాన్ లో వుండగా సత్యవేణికో కూతురు పుట్టిందని నీకు తెలుసుగా?"

"తెల్సు!"

"డాక్టర్ శ్రీకాంత్ కూతురు చలామణి అవుతున్న నళిని ఆ అమ్మాయని కూడా తెలుసా?"

"తెల్సు!"

"ఇక నీ శేష జీవితం ఆమెదగ్గర గడపవచ్చు నిశ్చింతగా!"

ఆ మాట వినగానే కోమా కన్నీరు తుడుచుకుని, "ఔను! బేబీ దగ్గరే ఉంటాను!" అంది.

"నువ్వామెదగ్గ ఆశ్రయం పొందాలంటే, నేనడిగే ప్రశ్నలకు బాగా ఆలోచించి, సరైన జవాబులివ్వాలి. ఎందుకో తెలుసా? రమాదేవిని ఆమే చంపిందని పోలీసు లనుమానిస్తున్నారు. నీ జవాబులతో ఆమెని నిర్దోషిగా నిరూపింపబడవచ్చు."

"అడగండి! చెప్తాను!"

"రమాదేవి పెంపుడు పక్షి లూచో ఎప్పుడూ ఆమె గదిలోనే వుంటుందా?"

"ఔను! ఆమె రాసుకునేటప్పుడూ, పడుకునేటప్పుడే దాన్ని కిందికి తీసుకుపొమ్మని చెప్పేది నాకు! ఎందుకంటే, దానికూత చాలా బయమ్కరమ్గా ఉంటుంది!"

"రమాదేవి చనిపోయిన రోజు, అంటే నువ్వు లెటర్ పాడ్ తీసుకుని ఆమె గదిలోకెళ్ళిన సమయంలో ఆ పక్షి అక్కడే ఉందా?"

"ఔను!"

"దాన్ని కిందికి తీసికెళ్ళమని చెప్పలేదా ఆమె నీతో?"

"చెప్ లేదు!"

"మరి ఆమె చనిపోయాక పోలీసులు వచ్చి చూస్తే పడగ్గదిలో వేళ్ళాడుతున్న పంజరంలో ఆ పక్షి లేదుట!

దాన్ని కిందికెవరు తీసికెళ్లారు?"

"తెలీదు!"

"రెండో పనిమనిషి కేమైనా తెలుసా?"

"పిలుస్తాన్" అంటూ లోనికెళ్ళి, స్థానిక పనిమనిషిని పిల్చుకొచ్చింది రోమీ.

దుర్యోధన్ ఆమెను సంబోధించి, "ఎప్పుడైతే మీ యజమానురాలు మరణించిందో, అప్పుడు లూచో ఆ గదిలోని పంజరంలోనే వుందిట. కానీ, పోలీసులువచ్చి చూస్తే అది పంజరంలో లేదు. మీ యజమానురాలు దాన్ని బైటికితీసికెళ్ళమని చెప్పిందా నీతో?" అడిగాడు.

"లేదే!"

"మరి ఆ పక్షి కిందికెలా వచ్చింది?"

పనిమనిషి తల వంచుకుంది. "నేను ఏదో పనిమీద తోటలోకెళ్ళాను. హఠాత్తుగా నా దృష్టి ఇంటికప్పు మీద కూర్చున్న లూచోమీద పడింది. నా పై ప్రాణాలు పైనే పోయాయి. ఎందుకంటే, ఓసారి అది నా చేతిలోంచి ఎగిరిపోయినప్పుడు యజమానురాలు భద్రకాళిలా నామీద విరుచుకుపడ్డారు.

దాని బాగోగులు చూసుకునే పని నాదే. అమ్మగారి కంటబడకముందే దాన్ని పట్టి తిరిగి పంజరంలో బంధించాలని, నేలమీద ఓ రాయందుకుని, దానిమీదకు విసిరాను. రాయి గురితప్పి ఎటో పడింది. మరో రాయి విసిరాను. అది తగలగానే లూచో రివ్వున కిందవాలింది. అష్టకష్టాలుపడి దాన్ని పట్టి లోపలికి తెచ్చి పంజరంలో బంధించాను."

అప్పుడర్థమైంది దుర్యోధన్కు రామారావూ, వలిసి రమాదేవి పడగ్గదిలో వున్నప్పుడు కిటికీగుండా లోనికి

వచ్చి పడ్డరాయి మిస్టరీ! అది తోటలోంచి పనిమనిషి లూచో మీదికి విసిరినరాయే అయుంటుంది!

సాలోచనగా తలూపి, "శోమీ! పైన రైటింగ్ రూంలో అనేక రైటింగ్ పాడ్‌లూ, కాగితాలూ వుండగా మీ అమ్మగారు స్టోరు గదిలోంచి రైటింగ్ పాడ్ ఎందుకు తెప్పించారు?" అడిగాడు.

"అప్పుడు రైటింగ్ రూం తలుపుకు తాళం వేసుండి. దాని తాళంచెవి ఎంత వెతికినా కన్పించలేదు. అప్పుడు అమ్మగార్ చాలా తొందర్లో వున్నార్! అందుకే స్టోర్ గదిలోంచి తెమ్మన్నార్!"

"నువ్వు పాడ్ తీసుకురావడానికెళ్ళినప్పుడు ఆమె యే దుస్తుల్లో వుంది?"

"చీర్లో!"

"కానీ, పోలీసులు వచ్చి చూస్తే ఆమె శవం ఒంటి మీద జపాన్ స్త్రీలు ధరించే కొత్త కిమోనో వుందట. అంటే, ఇప్పుడు నువ్వు తొడుక్కున్న గౌన్‌లాంటిది!"

"ఔను! స్టోర్లోంచి పాడ్ తీసుక్కరమ్మని నాతో చెప్పనప్పుడు ఆమె చీర్లో వుండి, నేనుపాడ్ తెచ్చి ఇచ్చినప్పుడు కిమోనోలో కన్పించింది!"

"థాంక్యూ వెరీమచ్ శోమీ! ఇంతవరకూ నా మెదడును తొలిచేస్తున్న అనేక ప్రశ్నలకు నీద్వారా సరైన సమాధానాలు లభించాయి. డాక్టర్‌తో మాట్లాడి నీ ఆశ్రయానికి ఏర్పాట్లు చేస్తాను. సెలవు" అంటూ అక్కణ్ణుంచి తిన్నగా ఇల్లు చేరుకున్నాడు దుర్యోధన్.

గోరువెచ్చని నీటితో తనివిదీరా స్నానంచేశాక, మనసు కాస్త తేలికైనట్టు తోచింది. టవల్‌తో ఒళ్ళు తుడుచుకుని, బట్టలు తొడుక్కుంటూన్నాడో లేదో,

టెలిఫోన్ మోగింది.

రిసీవర్ ఎత్తి, "హలో, దుర్యోధన్ స్పీకింగ్!" అన్నాడు.

"నేను, ఇన్‌స్పెక్టర్ యుగంధర రెడ్డిని మాట్లాడుతున్నాను. వెంటనే హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కు రాగలరా?"

"ఏం జరిగింది?"

"రండి. ఇక్కడే తెలుస్తుంది!"

"ఓ. కే! వస్తున్నాను."

10

హెడ్‌క్వార్టర్స్ చేరి, ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆఫీసులో అడుగుపెట్టి ఆశ్చర్యపోయాడు దుర్యోధన్. డాక్టర్ శ్రీకాంత్ లాయర్ మూర్తీ, రామారావూ, నళినీ అందరూ వున్నారక్కడ.

"మళ్ళీ ఏం మునిగిపోయింది ఇన్‌స్పెక్టర్?" అడిగాడు ఓ కుర్చీ ఆక్రమిస్తూ.

"మిస్ నళినిని అరెస్టుచేసే సమయం!" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ నింపాదిగా.

"అరెస్టా!?"

"ఔను."

"ఏ నేరంమీద?"

"అదే హత్యా నేరం!"

"ఏమిటి ఆధారం?"

"ఆమె తల్లి సత్యవేణి రాసిన ఉత్తరం! 'దాన్ని శాస్త్రజాగ్రత్తగా చదివితే ఎన్నో నిగూఢ విషయాలు బోధపడతాయి. రమాదేవి చావబోతోందని ఆమెకు ముందే తెలుసుననిపించడమేగాక, ఆమెను తన కూతురే చంపడానికి పథకం వేస్తోందని కూడా ఆమెకు ముందే

తెలుసునని స్పష్టమౌతుంది. హత్య జరక్కుండా ఆమె తన శాయశక్తులా ప్రయత్నించి, విఫలమై, విధిలేక ఇంట్లోంచి పారిపోయి, ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని నిర్ణయించింది. హంతకురాలు తన కూతురే కనక ఉత్తరంలో ఆమె పేరు రాయకుండా దాచిపెట్టింది!"

"అంతేనా?"

"అంతేకాదు. మరో ఋజువు కూడా వుంది నా కద్ద!"

"ఏమిటది?"

"మీలాగే నాకూ చేపట్టిన కేసు పూర్తికానిదే మనశ్శాంతి లభించదు. తిరుపతినించి మనమంతా ఇక్కడికి రాగానే రమాదేవి ఇంటికెళ్ళి కామాక్షిని కలిశాను. అంతకుముందే మీరక్కడికెళ్ళి ఆమెతో మాట్లాడి పోయారని తెలిసింది.

రమాదేవి మరణించేముందు కామాక్షిని స్టోర్ గదిలోంచి లెటర్ పాడ్ తీసుకు రమ్మని చెప్పిందట. పైన రైటింగ్ రూంలో లెటర్ పాడ్ లుండగా, ఆమె స్టోర్లోంచే ఎందుకు తెమ్మందని అడిగాను. అందుకు కామీ ఏమందో తెలుసా?

అప్పుడు రైటింగ్ రూంకు తాళంవేసుందనీ, తాళం చెవికోసం వెదికితే సమయానికి కనిపించలేదనీ, అందుకే స్టోర్ గదిలోంచి తేవలసి వచ్చిందనీ వివరించింది. మేము వెళ్ళిచూసినప్పుడు రైటింగ్ రూం తలుపులు బార్లా తెరిచే వున్నాయి.

ఆమె వాఙ్మూలం ప్రకారం హత్యకు ముందు ఆ తలుపుకు తాళంవేసుంటే, హంతకుడు రైటింగ్ రూం వెంటిలేటర్ గుండా లోపలికి వచ్చి, హత్యచేసి పోవడం

అసంభవం! నళిని వాఙ్మూలం ప్రకారం ఆమె ముందు గదిలోనే వుంది గనక ఆ దారిన కూడా ఎవ్వరూ వచ్చే అవకాశం లేదు. దీన్నిబట్టి హంతకి ఆమేనని బుజావవుతోంది.

అంతేకాదు, రామారావు ఆమెతో చేతులు కలిపి, మమ్మల్ని తప్పుతోవ పట్టించడానికి తాళంచెవి సంపాదించి, రైటింగ్ రూం తలుపు తెరిచిపెట్టారు. ఆ విధంగా అయినా ఆ నేరంలో భాగస్వామి అయ్యారు. నేను వాళ్ళిద్దర్నీ అరెస్టు చెయ్యబోతున్నాను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ దృఢ స్వరంతో.

దుర్యోధన్ నవ్వి—"మీ ఆరోపణల్లో చిన్న లోపం వుంది. ఆ లోపం ఆధారంగా ఒక మంచి లాయర్ మొదటిరోజు విచారణలోనే వాళ్ళిద్దర్నీ సగౌరవంగా విడుదల చేయించగలడు. ఆ లోపమేమిటో తెలుసా?" అడిగాడు.

"ఏమిటి?"

"హత్యాయుధం! యెక్కడుంది? మీరా ఇంటిని క్షుణ్ణంగా గాలించారు. హత్యానంతరం రామారావుగానీ, నళినిగానీ మీరొచ్చేవరకూ ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు. హత్య నళిని చేసివుంటే హత్యాయుధం అక్కడే వుండాల్సింది. లేదా, ఆమె దాన్ని కిటికీగుండా తోటలోకి విసిరివుంటే, తోటలో దొరకాల్సింది. తోటలోగానీ ఇంట్లోగానీ అది యెక్కడా మీకు దొరకలేదు. కోర్టులో దాన్ని ప్రవేశ పెట్టందే మీ ఆరోపణ బుజావుకావడం చాలా కష్టం!"

ఇన్‌స్పెక్టర్ మొహం రంగులు మారింది. "ఐతే, హత్యాయుధం ఎలా మాయమైందంటారు?"

"మాయం కాలేదు! కోమితో మాట్లాడక,

తార్కిక వాదంతో నేనో నిర్ణయానికొచ్చాను. అది నిజమైతే హత్యాయుధం ఆ ఇంట్లోనే ఒకచోట దొరికి తీరాలి. పదండి" అంటూ లేచాడు దుర్యోధన్.

11

అందరూ ఉత్కంఠతకొద్దీ ఆదరాబాదరా రమాదేవి ఇల్లు చేరుకున్నారు. వాళ్ళని చూడగానే కోమీ మొహం పాలిపోయింది. హాల్లో ఓ మూల వేలాడుతున్న పంజరం మీద పడింది దుర్యోధన్ దృష్టి. ఆ పంజరం మధ్య ఇనపకడ్డీమీద కూర్చుని ముక్కుతో ఈకలు సవరించుకుంటోంది లాచో పక్షి!

"కోమీ! ఆ పంజరాన్ని మేడమీదికి తీసుకురా!" అన్నాడు దుర్యోధన్ మెట్లపైపు నడుస్తూ.

మారు మాటాడకుండా పంజరంతో వాళ్ళననుసరిస్తూ పైకిచేరింది కోమీ. అందరూ రమాదేవి పడగ్గదిలో ప్రవేశించారు.

"ఇప్పుడు చెప్పండి ఇన్‌స్పెక్టర్! హత్యాయుధం కోసం మీరెక్కడ వెదికారు?"

"ఇంటా, బైటా అంగుళం వదలకుండా!"

"వెరీగుడ్! ఐతే, ఒక ప్రదేశాన్ని మీరు మర్చిపోయారు."

"ఏమిటది?"

"ఇంటికప్పు!"

ఇన్‌స్పెక్టర్ కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి.

"ప్లీజ్, ఒకసారి పైకెళ్ళి చూడండి, అది ఇంటికప్పు మీదే ఎక్కడో వుండవచ్చని నా అభిప్రాయం!"

"ఆల్‌రైట్! అదీ చూస్తాను" అంటూ గబగబ బైటికి నడిచాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"హత్యాయుధం ఇంటికప్పుమీది కెలా చేరుతుంది?" అడిగాడు రామారావు ఆశ్చర్యంగా.

అందరూ ఊపిరి బిగబట్టి ఎదురు చూడసాగారు. పావుగంట తరవాత హడావుడిగా వచ్చాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. "మీ అంచనా కరక్టే దుర్యోధన్! హత్యాయుధం కనిపించింది కప్పుమీద!" అంటూ చేతిలో చుట్టివున్న కాగితాన్ని టేబిల్ మీదుంచి విప్పాడు.

రక్తం అంటివున్న కత్తెరపలుకు!

అర అంగుళం విరిగివుంది దాని మొన!!

"ఇది ఇంటి కప్పుమీదుంటుందని ఎలా ఊహించారు దుర్యోధన్?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సంభ్రమంగా.

"మీ ప్రశ్నకు జవాబిచ్చేముందు, కోమీని కొన్ని ప్రశ్నలడిగి నా సందేహాలు నివృత్తి చేసుకోవాలి!" అంటూ కోమీరాకీ వైపు తిరిగి, "కోమీ! నువ్వు జపాన్ పుట్టి పెరిగావుకదా, ఆ దేశంలో తరతరాలనించీ వస్తున్న ఓ ఆచారం ఇప్పటికీ అమల్లో వుంది. అక్కడ ఎవరైనా సమాజం సమ్మతించని ఏదైన ఘోరమైన తప్పుచేస్తే, ఆ తరవాత వారి అంతరాత్మ పదేపదే ఆ తప్పును ఎత్తి చూపుతూ మనసును క్షోభ పెడుతుంటే, ప్రాయశ్చిత్తం కోసం, పాప మోక్షం కోసం ఏం చేస్తారు వారు?" అడిగాడు.

"హరాకరీ!"

"అంటే?"

"ఆత్మ హత్య!"

"ఆ ఆత్మహత్య చేసుకోడానిక్కూడా అక్కడో పద్ధతి వుంది, ఏమిటది?"

"కొట్ట కొమానో టాడుక్కుని నగిషీలు చెక్క

రత్నాలు పొదిగిన బాకుతో!"

"అవును. ఆ బాకును పొట్టలో పొడుచుకుని ఆత్మహత్య చేసుకుంటారు" మధ్యలో అన్నాడు డాక్టర్ శ్రీకాంత్.

"కాదు! కాదు! మగవాండ్లు పొట్టలో పొడుచుకుంటార్! ఆడవాండ్లు గొంతు కోసుకుంటార్!" అంది కోమీ విడమరుస్తూ.

"కరెక్ట్! ఎప్పుడైతే రమాదేవి లెటర్ పాడ్ తెమ్మని నిన్ను బెటికి పంపిందో అప్పుడామె ఏ దుస్తుల్లో వుంది?"

"చీర్లో!"

"లెటర్ పాడ్ తెచ్చాక?"

"క్లాత్ కిమోనోలో!"

దుర్యోధన్ అందర్నీ ఒకసారి పరికించి, "ఇప్పుడర్థమైందా? రమాదేవిని ఎవరూ చంపలేదు! ఆమె స్వయంగా తనను తాను చంపుకుని, హరాకరీ చేసుకుంది. ఐ మీన్ ఆత్మహత్య! తోడబుట్టిన సోదరికి ఆమె ఇన్నాళ్ళు చేసిన అన్యాయం, అక్రమం, అమానుషత్వాలను ఈ వయసులో ఆమె అంతరాత్మ పదేపదే ఎత్తిచూపుతూ, ఆ ఘోరమైన పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోమని పదేపదే ఉసిగొల్పి వుంటుంది.

ఎప్పుడో యవ్వనంలో తాను ప్రేమించిన వ్యక్తిని పెళ్ళిచేసుకున్నందుకు స్వంత అక్కమీద పగా, కసీ పెంచుకుని, ఆమె మనసులో అనుమాన బీజాలు నాటి, ఆనాలోచితంగా కట్టుకున్న భర్తను చంపేట్టు చేసి, తద్వారా ఆమె మతి స్థిమితాన్ని పోగొట్టి, భారతదేశం తీసుకొచ్చి రహస్యంగా ఇంట్లో బంధించి, ఆమె రాసిన నవలలు తన పేర ప్రచారం చేసుకుని, ఆమెకు చెందా

ల్సిన కీర్తి కిరీటాన్ని తన శిరస్సుపై అలంకరించుకుని ఊరేగడం ఎంత నైచ్యమో ఈ వయసులో కళ్ళు తెరిచిన రమాదేవి అంతరాత్మ ఆమెను ప్రతిక్షణం ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోమని పురికొల్పింది.

అంతలో హఠాత్తుగా సత్యవేణి ఇంట్లోంచి పారిపోడంతో, ఇన్నాళ్ళ తన రహస్యం లోకానికి తెలిసిపోతుందనీ, ఇక తాను జీవించడం నిరర్థకమేనని తలచి. త్వరగా తనువు చాలించాలని నిర్ణయించుకుంది.

జపాన్‌లో పుట్టి పెరగడంవల్ల అక్కడి ఆచార వ్యవహారాలు ఆమె నర నరంలో ఇమిడి వుండటం సహజం! అందుకే అక్కడి రీతిప్రకారం ఆత్మహత్యకు హారాకరీ పద్ధతిని ఎంచుకుంది.

మరణించేముందు తన ఆస్తిపాస్తుల్ని ఏం చెయ్యాలో, యెవరికప్పగించాలో లాయర్ గారికి సూచనలివ్వాలని లెటర్ పాడ్ తెప్పించి, సగం ఉత్తరం రాశాక, ఆమెకు జ్ఞాపకం వచ్చివుంటుంది. తన మరణానంతరం యావదాస్తి ఎలాగూ సత్యవేణికే చెంది, తద్వారా నళినికి చెందుతుందని.

అందుకే ఉత్తరాన్ని మధ్యలో ఆపి, ఉండచుట్టి, చెత్తబుట్టలో పడేసింది. ఆచారం ప్రకారం హారాకరీకి, నగిషీలు చెక్కిన రత్నాలు పొదిగిన బాకు కావాలి. అది ఇంట్లో లేదు. కానీ అటువంటిదే ఓ కత్తెర వుంది. ఆ కత్తెర పలుకుల్ని విడదీసి నేలపై మోకాళ్ళమీద కూర్చుని, దేవుణ్ని తలుచుకుని, ఆ పలుకును గట్టిగా గొంతులో పొడుచుకుని బైటికి లాగేసింది. ఆ విధంగా నరాలు తెగి రక్తం విరజిమ్మి త్వరగా ప్రాణం పోతుందని!”

"మీ తర్కం నన్ను తృప్తిపరచడంలేదు దుర్యోధన్! ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుని వుంటే, హాత్యాయుధం ఇంటికప్పుమీద కెలా చేరింది?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సింహాం చిటిస్తూ.

"అదీ చెబుతాను" అంటూ కోమిలాక్షి వైపు తిరిగి, "రమాదేవి నిన్ను లెటర్ పాడ్‌తో పంపినప్పుడు లూచో పక్షి యెక్కడుంది?" అడిగాడు దుర్యోధన్.

"ఇక్కడే! ఆ పంజరంలో!" చెప్పింది కోమి.

దుర్యోధన్ స్థానిక పనిమనిషిని సంబోధిస్తూ, "ఆ రోజు మధ్యాహ్నం నువ్వు యింటి కప్పుమీదకి రాయి ఎందుకు విసిరావో ఇన్‌స్పెక్టర్ గారికి వివరించు!"అన్నాడు.

జరిగింది జరిగినట్టు చెప్పింది పంకజం!

దుర్యోధన్ అందర్నీ ఒకసారి పరికించి, "విన్నారా? ఈ గదిలోని పంజరంలో ఉన్న లూచో ఇంటి కప్పుమీది కెలా వెళ్ళింది? ఎలా వెళ్ళిందో చెబుతాను వినండి....

ప్రతిమనిషీ తాను మరణించేముందు తమకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రులైన వారిని అన్ని విధాలా సంతోష పర్చ డానికీ, తనకున్నదంతా వారికి అర్పించి తృప్తిపర్చడానికీ ప్రయత్నిస్తాడు. ఈ లోకంలో రమాదేవికున్న ఆత్మీయులూ, బంధువులూ ఇద్దరే. అక్క సత్యవేణీ, ఆమె కూతురు నళిని!

తన తదనంతరం ఆ సిపాయిలూ, నగనూ అంతా ఎలాగూ అక్కకూ, తద్వారా నళినికీ లభిస్తాయి. ఐతే, వాళ్ళిద్దరేగాక ఈ లోకంలో ఆమెకు అతి ప్రీతిపాత్ర మైన మరో ప్రాణి వుంది. అదే లూచో! దాన్ని ఎలా తృప్తిపర్చాలి?

ప్రతి జీవీ స్వేచ్ఛను కోరుకుంటుంది. అనేక సంవత్సరాలు బందీగా బ్రతికిన ఒక జీవికి శాశ్వతంగా స్వేచ్ఛను ప్రసాదిస్తే అది భరించలేని ఆనందాన్ని పొందుతుంది. అందుకే మరణించేముందు ఆ ఆనందాన్ని తన ప్రియమైన పక్షికి ప్రసాదించాలని నిర్ణయించుకుంది రమాదేవి.

హారాకరీ చేసుకునేముందు ఆమె పంజరం మూత తెరిచి, లూచోను బైటికితీసి, కిటికీని సమీపించి, దాన్ని బైటికి వదిలేసింది. ఇక్కడ ఒక విషయం గమనించాలి. రామచిలక తప్ప కోళ్ళూ, బాతులూ, పావురాలూ, కుక్కలూ, పిల్లులూ, ఆవులూ మొదలైన పెంపుడు జంతువులూ, పక్షులూ తమను అల్లారుముద్దుగా పెంచిన యజమానుల్ని అంత సులభంగా మర్చిపోలేవు.

అలాగే, ఎంతో కాలం ఈ యింట్లో రాజభోగా అనుభవిస్తూ గడిపిన లూచో, స్వేచ్ఛ లభించినా ఎక్కడికీ ఎగిరిపోలేదు. రమాదేవి వదలగానే అది ఇంటి కప్పుమీద కూర్చునుంటుంది. కాసేపయ్యాక దానికి యజమానురాలు జ్ఞాపకంవచ్చి, కిటికీగుండా తిరిగి గదిలోకి వాలి వుంటుంది.

అప్పటికే రమాదేవి ఆత్మహత్య చేసుకోనడం జరిగిపోయింది. ఆమె గొంతుకోసుకున్న కత్తెరపలుకు శవం పక్కనే నేలమీద పడుండాలి. ఇక్కడ మరో విషయం గమనించాలి. పెద్ద పెద్ద పక్షులు సాధారణంగా మెరిసే వస్తువులవైపు ఆకర్షితులవుతాయి.

ఉదాహరణకు ఉష్ట్ర పక్షినే తీసుకుందాం! దాన్నే నిప్పుకోడి అంటారు. ఎడారి ప్రాంతాల్లో నివసించే నిప్పుకోడి, సూర్య కాంతిలో నిప్పులా ధగధగ మెరిసే ఇసక రేణువుల్ని ముక్కుతో పొడుస్తూ తినడానికి ప్రయ

త్నిస్తుంది. అందుకే దానికి నిప్పుకోడి అనే పేరు వచ్చింది. నిజానికి నిప్పు తినదు!

అలాగే లూచో కూడా రత్నాలు పొదిగిన ఆ కత్తెర వైపు ఆకర్షితురాలై కాసేపు దాన్ని ముక్కులో పొడిచి నోట్లో కరిచి పట్టుకుని, యెగిరి కిటికీగుండా మళ్ళీ యింటి కప్పుమీద కూర్చునుంటుంది. సరిగ్గా ఆదేసమయంలో పనిమనిషి పంకజం దాన్ని చూడటం, రాయి విసరడం జరిగింది. ఆ రాయి గురితప్పి కిటికీ చువ్వలగుండా వచ్చి గదిలో పడింది.

రెండో రాయి తగలగానే లూచో కత్తెరపలుకును కప్పుమీదే వదిలి, ఎగిరి నేలమీద వాలింది. ఇవీ జరిగిన సంఘటనలు. రమాదేవిని ఎవ్వరూ చంపలేదు గనక ఎవ్వరూ నేరస్తులు కారు! తాను చేసిన నేరానికి, తనను తానే శిక్షించుకుంది ఆమె!" అంటూ ముగించాడు దుర్యోధన్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ కాసేపు తీవ్రంగా ఆలోచించి, పాలో చనగా తలూపాడు. "మీ హేతువాదంతో ఇప్పుడు నేను ఏకీభవిస్తున్నాను దుర్యోధన్! అలాగే, నా చేతిలో ఒక నిరపరాధి అరెస్టుకానందుకు సంతోషిస్తున్నాను."

డాక్టర్ శ్రీకాంత్ తేలికపడ్డ మనసుతో నళిని తల నిమిరాడు తృప్తిగా.

అలా ఆ కేసు ముగిసిందని భావించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ యుగంధరరెడ్డి. కానీ, దుర్యోధన్ దృష్టిలో ఆ కేసు పూర్తిగా ముగియలేదింకా!

12

"ఎస్, డాక్టర్ శ్రీకాంత్ స్పీకింగ్!"

"నేను, దుర్యోధన్ మాట్లాడుతున్నాను. తీరిక

వుంటే ఒకసారి మా యింటికి వస్తారా? చాలా ముఖ్య విషయం చర్చించాలి మీతో!"

"తప్పకుండా! ఇప్పుడే వస్తున్నాను."

"మీ వెంట అమ్మాయిని తీసుకురాకండి!" అంటూ రిసీవర్ పెట్టేశాడు దుర్యోధన్.

అరగంట తరవాత వచ్చాడు డాక్టర్ కార్లో. అతన్ని సాదరంగా తీసికెళ్లి తన కన్సల్టింగ్ రూంలో కూర్చొ బెట్టాడు దుర్యోధన్.

"చెప్పండి. ఏమిటి సంగతి?" అడిగాడు డాక్టర్ కుతూహలంగా.

"రమాదేవి కేసు ఇంకా పూర్తికాలేదు డాక్టర్! అందుకే మిమ్మల్ని పిలిపించాను.... మీరామెను అంతగా ద్వేషిస్తున్నప్పుడు ఆమెతో పెళ్లితతంగం యెందుకు నడిపించారో ఇప్పటికీ నాకర్థం కావడంలేదు!"

"ఆమెని నేను ద్వేషించడమా? ఏమిటి మీరంటోంది దుర్యోధన్?" డాక్టర్ మొహం ఒక్కసారి తెల్లబడింది.

దుర్యోధన్ జేబులోంచి సత్యవేణి రాసిన ఉత్తరము నకలు తీసి, టీపాయ్‌మీద పరిచాడు.

"ఈ ఉత్తరంలోని కొన్ని వాక్యాలు మొదటినించీ నన్ను చాలా తికమక పెట్టాయి. రాత్రంతా ఆలోచించాక గానీ, వాటిలోని అంతరార్థం బోధపడలేదు నాకు. చూడండి.... ఇలాంటి విపత్కర పరిస్థితిలో నువ్వు పని గట్టుకుని విదేశాలకు బైలుదేరడం నాకు నచ్చలేదు. నువ్వు తప్ప ఆ విపత్తునించి ఆమెను మరెవ్వరూ కాపాడలేరని తెలిసీ ఆమెను ఒంటరిగా వదిలిపోవడం చాలా అన్యాయం! కనీసం ఆమెను నీ వెంట తీసికెళ్లినా బావుండేది. ఇక

ఆమెనెవ్వరూ కాపాడజాలరు! భగవంతుడు మా అక్కా చెల్లెళ్ళ ఆత్మలకు శాంతిని ప్రసాదించుగాక ....

చూశారా, ఈ వాక్యాలతో ఆమెకు రమాదేవి మరణం తథ్యమని ముందే స్పష్టంగా తెలిసివున్నట్టు విశదం కావడంలేదూ?"

"బహుశా, రమాదేవి అంతరాత్మ కళ్ళు తెరిచి, తన పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవాలని అక్కాకు క్షమాపణలు చెప్పుకుని, తాను హారాకరీ చేసుకోబోతున్నట్టు చెప్పేసిందేమో!"

"ఇక్కడే అసలు ప్రశ్న ఉద్భవిస్తుంది. ఎన్నడూ లేనిది ఇన్నేళ్ళ తరవాత రమాదేవి అంతరాత్మ ఎందుకు కళ్ళు విప్పిందా అని?"

"మనిషి యెప్పుడేం ఆలోచిస్తాడో యెలా చెప్పగలం?"

"నా ఉద్దేశం అదికాదు! ఒక మనిషికి తాను కొద్ది రోజుల్లో చనిపోతానని తెలిసినప్పుడే అతని అంతరాత్మ కళ్ళు విప్పి, తాను చేసిన పాపాలకు కలత చెందుతుందని నా అభిప్రాయం!

అందుకే, ఘోరాతిఘోరమైన, క్రూరాతిక్రూరమైన నేరాలు చేసిన నేరస్తులకు మరణశిక్ష పడ్డ తరవాత, ఇక కొద్దిరోజుల్లో తను ఉరికంబం ఎక్కాతాడనగా అతనిలో అనూహ్యమైన పరివర్తనవచ్చి, పరమ సాధ్విలా మారి, భగవంతుడి ధ్యానంలో మునిగిపోవడం గమనిస్తూనే వున్నాం!

అదేవిధంగా, రమాదేవికి తానిక కొద్దిరోజుల్లో మరణించడం తథ్యమని ఎలాగో తెలిసివుంటుంది. అందుకే ఆమె అంతరాత్మ కళ్ళు విప్పి, చేసిన పాపానికి ప్రాయ

శ్చిత్తం చేసుకోవాలని అక్కడకు క్షమాపణలు చెప్పుకుని, తాను హారాకరీ చేసుకోబోతున్నట్టు చెప్పి వుంటుంది."

"తాను మరణించబోతున్నట్టు ఆమెకెలా తెలిసిందంటారు?"

దుర్యోధన్ నవ్వి—"ఏమీ ఎరగనట్టు అలా మాట్లాడకండి డాక్టర్! ఆమె మనసులో ఆ ఆలోచనా బీజాన్ని మొలకెత్తించింది మీరే! ఆమె ఇంటికి మీరు తరచూ వచ్చిపోయేవారు గనక, సత్యవేణి ఆ యింట్లో రహస్యంగా బంధించబడుందనీ, ఆమె రాసే నవలల్ని రమాదేవి తన పేర ప్రచారం చేసుకుని కీర్తి శిఖరాలు చేరిందనీ మీకు తెలిసిపోయింది!

దాంతో ఆమెపట్ల ద్వేషం, అసహ్యం కట్టలు తెంచుకున్నాయి మీలో! ఆ ద్వేషమే, అసహ్యమే మీ చేత ఆమెను హత్య చేయించింది...."

"నేనా? ఆమెను హత్య చేశానా? ఏమిటి మీరంటోంది? ఆమె చనిపోయినప్పుడు నేను మీ వెంట ఓడ ప్రయాణంలో, సముద్రం మధ్య ఉన్నానని మర్చిపోయారా?"

"మర్చిపోలేదు! ఐతే, అది ప్రత్యక్ష హత్య కాదు. పరోక్ష హత్య! శారీరక హత్యకాదు. మానసిక హత్య! ఆమెను చంపడానికి మీరు కత్తీ, పిస్తోలువంటి ఆయుధాలు ఉపయోగించలేదు. మీ కృత్తినీ, ఖ్యాతినీ ఉపయోగించారు!

ఎప్పుడైతే మీలో ఆమెపట్ల ద్వేషం పెల్లుబికిందో ఆనాటినించీ యెలాగైనా ఆమెకు తగిన శాస్తి జరిపి తీరాలని సమయం కోసం కాచుకున్నారు. ఈ మధ్య ఎప్పుడో కొద్దిగా జబ్బుపడ్డ ఆమెను పరీక్షిస్తున్నట్టు

నటించి, అది మామూలు జబ్బుకాదనీ, అతి భయంకర మైన క్యాన్సర్ జబ్బు అనీ చెప్పివుంటారు.

అంతేకాదు, ఆమెను నమ్మించడానికి మరో కేన్సర్ రోగికిచెందిన ఎక్స్‌రే కాపీలు కూడా చూపి, ఇక ఆమె అట్టేకాలం బ్రతకదని చెప్పివుంటారు. మీవంటి ప్రఖ్యాత స్పెషలిస్టు ఆమాట అన్నప్పుడు కాదనే దమ్ము లెవరి కున్నాయి? అందుకే రమాదేవి ఆ అబద్ధాన్ని పచ్చి నిజంగా నమ్మింది.

ఆమె జపాన్‌లో పుట్టి పెరిగింది గనక, అక్కడి ఆచార వ్యవహారాలు ఆమె నరనరాల్లో ఇంకి వున్నాయనీ క్యాన్సర్‌వల్ల కొద్దిరోజుల్లో తన మరణం తథ్యమని తెలిశాక ఆమె అంతరాత్మ తప్పకుండా కళ్ళు తెరు స్తుందని, పాప ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోడానికి ఆమె హారాకరీ చేసుకుంటుందనీ మీరు ముందే ఊహించారు. మీ ఊహ అక్షరాలా నిజమైంది.

ఆత్మత్యాగానికల్ల రమాదేవి మరణించేముందు తన అక్కకు క్షమాపణలు చెప్పుకుని, తన నిర్ణయం తెల్పివుంటుంది. సత్యవేణి చెల్లెలిని క్షమించి ఆత్మహత్య చేసుకోవద్దని వేడుకునుంటుంది.

పాపభారంతో మనసు వికలమై వున్న రమాదేవి అందుకు సమ్మతించకపోడంతో సత్యవేణి బెంబేలెత్తి, యింట్లోంచి పారిపోయి, ఇహ లోకంమీద విరక్తిచెంది, తిరుపతిలో ఆ ఉత్తరం రాసి, ఆత్మహత్య చేసుకుంది!

ఆమె రాసిన ఆ ఉత్తరంలోని ఈ వాక్యాల ఆధా రంగానే ఇదంతా ఊహించగలిగాను నేను. తన చెల్లెలు కేన్సర్ రోగి అని తెలిసీ, మీరామెను ఒంటరిగా వదిలి విదేశానికెళ్ళడం తనకు నచ్చలేదనీ, అన్యాయమనీ, ఆ

విపత్తునించి మీరు తప్ప తన చెల్లెల్ని మరెవ్వరూ కాపాడజాలరనీ ఆమె ఉత్తరంలోని అసలు అర్థం!

మీరు కోరుకునేదీ ఆమె చావేనని పాపం ఆ అమాయకురాలికేం తెలుసు? యిక్కడ సత్యవేణి దొడ్డ మనసుకు జోహారులర్పించాలి. పచ్చని తన సంసారాన్ని ఛిద్రంచేసి, యిన్నాళ్ళూ తనను చిత్రహింసలు పెట్టిన చెల్లెలిని క్షమించడమేకాక, ఆమె క్షేమంకోసం చివరి వరకూ తాపత్రయపడ్డ సత్యవేణి నిజంగా మహోన్నతురాలూ, మంచి రచయిత్రీ అయుండాలి.

మొత్తానికి మీరు కోరుకున్నది సాధించారు. చేతో ముట్టుకోకుండా యెన్నో యోజనాల దూరంలో వుండీ, రమాదేవిని ఆమె చేతులతోనే చంపేశారు మీరు! కాదంటారా డాక్టర్?" అడిగాడు.

శ్రీకాంత్ కళ్ళల్లో కన్నీరు సుళ్ళు తిరిగింది. "లేదు! మీరన్నది అక్షరాలా నిజం! మీవంటి మేధావిని నేనింత వరకూ చూడలేదు. కావలిస్తే నన్ను అరెస్టుచేసి చట్టాని కప్పగించండి దుర్యోధన్!"

"మిమల్ని అరెస్టు చెయ్యడానికీ, శిక్షించడానికీ చట్టంవద్ద యెలాంటి సాక్ష్యమూ, ఆధారమూ లేదు డాక్టర్! చట్టం దృష్టిలో మీరు స్వచ్ఛమైన నిరపరాధి! ప్రతి పాపానికీ, నేరానికీ ప్రత్యక్ష సాక్షి భగవంతుడే గనక, రమాదేవి చేసిన ఆ నికృష్టమైన పాపానికి భగవంతుడే ఆమెకు మీ ద్వారా ఆ విధంగా శిక్ష విధించి ఉంటాడు!"

—:అయిపోయింది:—